

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 23 / CBFi / 19.06.12

Doc. q:\d18\transcri\CBFi\23CBFi**.doc

Fitxer 01

Comissió de Benestar, Família i Immigració

IX legislatura / Quart període / 19 de juny de 2012

Comissió de Benestar, Família i Immigració

Presidència de l'H. Sra. Carme Capdevila i Palau

Sessió núm. 23

SESSIÓ NÚM. 23

La sessió s'obre a un quart i set minuts de cinc de la tarda. Presideix Carme Capdevila i Palau, i del secretari, Francesc Bragulat i Bosom. Assisteixen la Mesa els lletrats Xavier Muro i Bas i Pere Sol i Ordís.

Hi són presents els diputats Anna Figueras i Ibàñez, Annabel Marcos i Vilar, Joan Recasens i Guinot, M. Glòria Renom i Vallbona, Elena Ribera i Garijo, Montserrat Roura i Massaneda, i Josep Sicart i Enguix, pel G. P. de Convergència i Unió; Eva Granados Galiano, Núria Segú Ferré i Núria Ventura Brusca, pel G. P. Socialista; Marisa Xandri Pujol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laura Massana Mas, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Bosch Cuenca, pel G.P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió Sònia Bardají i Bofill, presidenta de la Federació de Famílies Monoparentals, Lluís Vallès i Casanova, president de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acollidores de Catalunya, i Elisabet Vendrell Aubach, presidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes al Govern, a respondre oralment en comissió:

1.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures i el pressupost per al canvi en el model d'atenció a la dependència i l'autonomia personal (tram. 311-00395/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 44)

1.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de sol·licituds, valoracions i prestacions atorgades amb relació a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-00396/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 44)

1.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'evolució del cost d'inversió en data del 31 de desembre de 2010 amb relació a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-00397/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 44)

1.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les previsions per al desplegament el 2011 de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-00398/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 45)

1.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la figura de l'assistent personal (tram. 311-00399/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 45)

1.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions amb relació a les polítiques de prevenció mitjançant el treball amb famílies amb infants en situació de risc i de promoció de centres oberts (tram. 311-00532/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 85)

1.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions per a l'equiparació dels ajuts a l'acolliment en família extensa amb els ajuts a l'acolliment en família externa (tram. 311-00535/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 86)

1.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions i els terminis per a l'elaboració d'un programa de prevenció i atenció en diferents zones del territori amb un risc especial per a la infància i l'adolescència (tram. 311-00536/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 87)

1.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions i els terminis per a la negociació d'un pla de suport al tercer sector social (tram. 311-00537/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 87)

1.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la inclusió de clàusules socials en els concursos públics (tram. 311-00538/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 87)

1.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'establiment de mesures per a la pervivència de l'acció social de les entitats del tercer sector social (tram. 311-00542/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 88)

1.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els terminis per a l'elaboració d'un protocol d'actuació davant els maltractaments de persones amb discapacitat (tram. 311-00545/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 89)

1.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions i els terminis per a l'adequació de la renda mínima d'inserció per al millorament de situacions cròniques negatives (tram. 311-00546/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 72, 90)

1.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació d'una moratòria en el desplegament de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-01357/09). Jordi Miralles i Conte, juntament amb un altre

diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 237, 65)

1.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el rebuig de la moratòria en el desplegament de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-01358/09). Jordi Miralles i Conte, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 237, 65)

1.16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les causes de la disminució del nombre d'expedients resolts pel Departament de Benestar Social i Família el 2011 (tram. 311-01361/09). Jordi Miralles i Conte, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 237, 66)

1.17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les causes de la disminució en la concessió de prestacions d'ajut domiciliari i teleassistència (tram. 311-01362/09). Jordi Miralles i Conte, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 237, 67)

1.18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les dades relatives a l'aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència, que apareixen en els webs de l'Imsero i del Departament de Benestar Social i Família (tram. 311-01363/09). Jordi Miralles i Conte, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 237, 67)

Preguntes de reserva:

1.19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el deute amb la residència per a la gent gran Montemar, de Cambrils (Baix Camp) (tram. 311-02427/09). Laura Massana Mas, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 288, 71)

1.20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions amb relació a les denúncies presentades pels treballadors de la residència per a la gent gran Montemar, de Cambrils (Baix Camp) (tram. 311-02428/09). Laura

Massana Mas, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 288, 71)

1.21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les inspeccions a la residència per a la gent gran Montemar, de Cambrils (Baix Camp) (tram. 311-02429/09). Laura Massana Mas, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 288, 71)

1.22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la mediació entre l'empresa i els treballadors a la residència per a la gent gran Montemar, de Cambrils (Baix Camp) (tram. 311-02430/09). Laura Massana Mas, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 288, 72)

1.23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'actuació prevista davant la situació a la residència per a la gent gran Montemar, de Cambrils (Baix Camp), amb relació a les places concertades (tram. 311-02431/09). Laura Massana Mas, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 288, 72).

2. Compareixença d'una representació de la Federació de Famílies Monoparentals de Catalunya davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració per a informar sobre la situació de les famílies monoparentals, les famílies acollidores i les famílies lesbianes i gais (tram. 357-00311/09). Comissió de Benestar, Família i Immigració. Compareixença.

3. Compareixença d'una representació de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acollidores de Catalunya davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració per a informar sobre la situació de les famílies monoparentals, les famílies acollidores i les famílies lesbianes i gais (tram. 357-00312/09). Comissió de Benestar, Família i Immigració. Compareixença.

4. Compareixença d'una representació de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració per a informar sobre la situació de les famílies monoparentals, les famílies acollidores i les famílies

lesbianes i gais (tram. 357-00313/09). Comissió de Benestar, Família i Immigració. Compareixença.

La presidenta

Bona tarda, a tots i a totes. Donar la benvinguda a l'honorable conseller de Benestar Social i Família i substanciaríem el primer punt de l'ordre del dia que són les preguntes orals, preguntes, per cert, respostes oralment, i he d'informar els senyors diputats i diputades que ho farem de la següent manera: un cop s'ha decidit fer algunes agrupacions, en primer lloc es substanciarà la pregunta número 1, en segon lloc les preguntes 2, 3 i 4, de manera conjunta, la pregunta número 5, *a posteriori*. S'agruparan, també, les preguntes 6, 7 i 8, i finalment hi haurà una última agrupació de les preguntes 14, 15, 16, 17 i 18.

Si no hi ha cap altra alteració a l'ordre del dia... (*veus de fons.*) si?, diputada?

Anna Figueras i Ibàñez

No, només per saber si les tres compareixences es veuran conjuntament...

La presidenta

En principi, la intenció és que es puguin veure conjuntament si és que les tres compareixents arriben al mateix moment. Se'ls demanaria que poguessin comparèixer de manera conjunta, i després el torn d'intervencions, jo faria..., però tot dependrà de l'hora, i jo en aquest moment no estic en disposició d'informar, que han estat citades. La gestora potser ens pot informar..., totes estan citades?, per tant, intentarem, si elles no tenen cap mena d'inconvenient, doncs de poder-les substanciar totes tres alhora.

Pregunta

al Govern sobre les mesures i el pressupost per al canvi en el model d'atenció a la dependència i l'autonomia personal (tram. 311-00395/09)

Passaríem a la pregunta número 1, que és una pregunta al Govern per a respondre oralment en comissió, formulada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa, sobre les mesures i el pressupost

per al canvi en el model d'atenció a la dependència i autonomia personal. Recordo que són dos minuts i mig per pregunta, i dos minuts i mig per a la resposta. Per tant, si disposéssim de..., no tenim avui..., us demano sobretot, ja que no dispo..., ara l'aniran a buscar..., de cronòmetre..., doncs que intentem ajustar-nos al temps. Ara ens portaran el cronòmetre. Té la paraula la senyora Laura Massana.

Laura Massana i Mas

Gràcies, presidenta. Em puc repartir el meu temps?, com..., sí...

La presidenta

Disculpi, estem en una primera pregunta, per tant, són dos minuts i mig. Vostè disposa d'aquest temps, i per tant pot fer dues intervencions...

Laura Massana i Mas

Les faria. Gràcies, presidenta, gràcies.

La primera, com els deia, és amb relació a les mesures i el pressupost per al canvi de model d'atenció a la dependència i l'autonomia personal. En aquest sentit, era interpel·lar-lo, demanar-li o preguntar-li, respecte al que vostès van proposar, doncs, quan van entrar a governar, sobre aquest model català de l'autonomia personal.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller per a donar resposta.

El conseller de Benestar Social i Família (Josep Lluís Cleries i González)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats i diputades, senyora diputada.

Com vostè diu, una de les prioritats del Govern en aquesta..., dins del conjunt de la legislatura, és promoure una llei catalana de promoció de l'autonomia personal, perquè creiem que cal donar un enfocament propi, amb un sistema català, doncs, de l'autonomia personal. Per tant, aquest és un objectiu dins d'aquesta legislatura.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula la senyora diputada. Ara sí que ja li passo el cronòmetre perquè sàpiga del temps de què disposa.

Laura Massana i Mas

Gràcies, presidenta.

Bé, nosaltres li fèiem aquesta pregunta perquè considerem que no tenim ni llei catalana, i el que sí veiem és un desmuntatge, en connivència també amb el Govern de l'Estat, de l'actual llei, que la nostra es troba, com el conseller ja sap, en el marc de la Llei de serveis socials. A nosaltres ens semblava que és un bon instrument, tot i que estàvem..., podíem acceptar parlar d'una altra forma, i en aquest sentit el que veiem és que, amb la crisi com a excusa, conseller, doncs ni la llei que tenim ni una de nova. El que veiem són, també, retallades sobre aquesta llei, que és tan necessària i retrocessos. Per això li volíem demanar quin és..., si serà realment una llei, quin calendari i com es finançarà aquesta llei catalana.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller

El conseller de Benestar Social i Família

Gràcies, presidenta.

Senyora diputada, nosaltres hem dit, dins del marc d'aquesta legislatura, i també recordo que vaig dir que seria en la segona part. Nosaltres en aquest moment hem constituït, ja el que en podem dir el comitè director per a l'elaboració de la llei catalana de l'autonomia personal, que està elaborant un primer esborrany per a assentar les bases per a la seva elaboració. Aquesta llei volem que estigui basada en l'autonomia de les persones, amb la sostenibilitat del sistema, i alhora també posar una mica de remei parcial, en aquests moments, de la invasió competencial que és la llei de la LAPAD, o la llei anomenada de la dependència, i prioritzar la prevenció i la promoció de l'autonomia real dels ciutadans i ciutadanes que es troben en situació de dependència.

També volem que sigui una llei que doni una transversalitat. I que, per exemple, plantegem una resolució del que seria tot l'àmbit sociosanitari, que és un àmbit que especialment doncs, afecta totes aquestes persones, especialment, en aquest cas, la gent gran.

També volem que sigui una llei que tracti d'una forma diferenciada l'envelliment de la discapacitat i de la salut mental, de les malalties mentals. I per tant, aquesta també és una de les qüestions que nosaltres volem proposar amb aquesta llei. La idea seria que, si tot continua al ritme que ho estem portant, doncs seria a primers de l'any vinent, tenir un avantprojecte de llei per a poder-lo, també, compartir amb els grups parlamentaris, i després, posteriorment, presentar-lo, aprovar-lo al Govern, i presentar-lo. I alhora, doncs, també crear i aprofitar aquest marc, perquè en el moment en què estem, doncs veure també de quina forma, tot el conjunt de serveis, els posem més centrats en la persona, i alhora també, més amb una tendència a enfocar més a l'obtenció d'objectius i resultats.

Per tant, aquesta és la iniciativa que estem treballant, i que esperem, doncs, en els propers mesos, presentar aquí al Parlament, per al seu debat, i tant de bo per a trobar un consens amb el conjunt de forces polítiques.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-00396/09, 311-00397/09 i 311-00398/09)

Ara substanciarem les preguntes 2, 3 i 4, relatives a les sol·licituds de valoracions i prestacions atorgades amb relació a la Llei 39/2006, l'evolució del cost d'inversió en data del 31 de desembre de 2010, també amb relació també a la mateixa Llei 39/2006, i sobre les previsions, el desplegament del 2011 de la Llei 39/2006, relativa a la llei de la dependència.

Té la paraula la diputada, la senyora Laura Massana, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Acumulats els temps, té un total de set minuts, trenta segons.

Laura Massana i Mas

Gràcies, presidenta.

De fet, les dates de les preguntes són antigues, però jo crec que ens poden permetre, i així ho hem comentat, parlar una mica també de l'estat de l'actual

moment de la situació. En l'aspecte de sol·licituds de valoracions i prestacions, ens agradaria saber si el nombre de valoracions i prestacions atorgades han avançat respecte a les últimes dades que vostè ens va explicar en aquest sentit, en compareixença, que era molt inferior doncs del què calia.

Hi ha una altra part, en els segons punts, sobre el cost i sobre les previsions per al desplegament que formen part molt del moment en el que estem vivint. I estem vivint, doncs, unes certes notes de retallades, com han vingut a dir a pressupostos, per part del Govern de l'Estat, i on vostè doncs ja va dir que..., que en aquest sentit augmentaria el copagament, l'augmentarien en un 3 per cent, i a nosaltres el que ens agradaria saber és si tot aquest estat de la situació, el que suposaran seran millores o retrocessos.

Per a nosaltres, òbviament, seran retrocessos, i creiem que serà impossible, i vostès mateixos van pactar, hi ha una moratòria, doncs en l'atenció a les persones moderades, amb dependència moderada, i ara també ens alarma una situació doncs que va..., de fet ho va comentar la ministra, diumenge 17 de juny, sobre que la llei de dependència prioritzaria les persones més dependents.

Per tant, aquestes reduccions de pressupost relatives a Catalunya i aquestes previsions de futur sobre el desplegament en els propers anys, són els que ens agradaria veure quin paper farà vostè, també, en el consell territorial i què és el que defensarà, si anirà de la mà de la ministra com amb la moratòria, o farà possible que aquestes previsions de desplegament es puguin fer tal i com la llei les té mandatades.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Bé, vostè ens parla d'anar de la mà de la ministra. Si algú ha anat de la mà de l'Estat, van ser qui van aprovar aquesta llei, que és una llei que lamina les competències de la Generalitat, que té competència exclusiva, i per tant, són els qui van votar aquesta llei contra el criteri del Consell Consultiu de la Generalitat –

que en aquell moment es deia així—, que hi havia un informe que deia que ens envaïa les competències.

I per tant, nosaltres no hem anat de la mà de la ministra en cap moratòria ni en res. En tot cas ho ha aprovat amb un decret l'Estat, nosaltres no l'hem aprovat aquí a Catalunya, i per tant, vostès poden dir el que vulguin, però el que s'ha fet, en el temps que el Govern de la Generalitat actual està desplegant aquesta llei, és, vostè demanava xifres, any 2010, 90.429 beneficiaris, això al desembre; desembre del 2011, 140.491 beneficiaris, i març del 2012, 31 de març, 145.869 beneficiaris. Per tant, un creixement de beneficiaris, que és el que la gent demanava, que resolguéssim els expedients.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula la diputada.

Laura Massana i Mas

Sí, nosaltres el que li demanàriem, vista aquesta rebaixa que nosaltres també compartim, que l'Estat sempre ha estat insolidari, i això és cert, ha rebaixat els pressupostos en aquest 18 per cent, i aquesta partida doncs és negativa. Però nosaltres, abans que res i que tot, ens agradaria, del nostre conseller, que, i en certa manera ho ha fet, reclamar al Govern els recursos necessaris per a aplicar aquesta llei. Però, que fes una cosa més, conseller, i si ho té previst, és la següent pregunta: presentar les mesures necessàries de caràcter legal per a garantir que la llei de la dependència, tal i com la tenim entesa, i a falta d'una nova llei, la puguem aplicar.

És a dir, que la llei d'autonomia personal i dependència pugui seguir aplicant-se a Catalunya. Vostè ha d'explicar als ciutadans com ens afecta i quins efectes tindrà sobre les persones amb dependència, i això és el que nosaltres li volem demanar.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té, per a respondre, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora diputada, si alguna cosa hem fet, l'any 2011, enguany doncs ho veurem al tancament de l'any, doncs, és dedicar més diners a l'atenció a les persones amb dependència. Hem vist com la Generalitat de Catalunya, a través del Departament de Benestar Social i Família hem dedicat nou-cents, més de nou-cents milions d'euros, doncs a atendre les persones amb dependència, i en canvi, l'Estat, 258 milions.

Però si algú ha ajustat pressupostos en aquest sentit és el Govern de l'Estat, que ens diu que aquest any, el nivell acordat serà zero. Però, a més, vostè pot dir, oh!, acordat..., doncs sí, acordat unilateralment per l'Estat, perquè això, doncs ho hem vist en els pressupostos de l'Estat però no hi ha hagut cap reunió bilateral on s'hagi acordat, ni bilateral ni multilateral, on s'hagi acordat aquest nivell acordat, valgui la redundància.

Per tant, doncs aquesta és una situació, i jo precisament, i a la senyora ministra pel que em va dir un dia, doncs no estava gaire contenta, doncs li vaig dir que nosaltres tenim un informe que ens diu els articles de la Llei de la dependència que diuen que l'Estat participarà del finançament amb un nivell acordat i amb un nivell mínim garantit...

Fitxer 02

... i nosaltres vam dir que el conjunt d'articles que no respecta l'Estat sí que és això, que posés el nivell acordat a zero, nosaltres faríem una reclamació legal, i per tant, doncs, portarem, i el nostre gabinet jurídic, el Gabinet Jurídic de la Generalitat ja ho està treballant, per si això finalment, quan s'aprovin els pressupostos, queden tal com estan en aquest moment. Perquè creiem que, en aquests moments, on l'Estat ja no està finançant el 50 per cent de l'aportació de les administracions, que recordem que teòricament havia de ser 33 per cent, 33 per cent i 33 per cent de copagament, eh?, en tres terços, doncs, el que nosaltres reclamem a l'Estat és el contrari, que compleixi amb la part que li pertoca.

I a més a més, vostè ens parla d'una moratòria. Jo li vull dir que nosaltres, amb aquesta moratòria, li torno a repetir, no hi hem participat, i a més a més, a dia 31 de març aquesta moratòria afectava molt poc Catalunya, ara hem de veure amb les noves dades que publicarem a final d'aquest mes, com afecta, però, de 36.513

persones, valorades amb grau I, nivell 2, a 31 de març de 2012, només quedaven fora, només, i és un greuge comparatiu, ja li dic jo, 2.083 persones, a 31 de març de 2012.

Perquè són les úniques que quedaven per valorar, però que tot s'ha fet dins de termini, a partir que ells van posar els valorats a partir de l'1 de juliol de 2011, per tant, nosaltres en aquest moment li podem dir que, de valoració estem al 96,6 per cent, 96,6 per cent de valoracions, i per tant, estem complint en aquest nivell. El que ens agradaria, evidentment, és que l'Estat donés més recursos perquè el que ens està significant, a nosaltres, el saber que aquests quaranta-vuit milions no arriben, de moment, comparativament amb l'any passat, que va ser el nivell acordat, nivell acordat 2011, quaranta-vuit milions, i aquest any ens diuen que serà zero.

Al que sí que ens ha portat això és a posar el fre de mà en algunes concertacions de places que teníem previstes, perquè clar, sinó ens passarà que no tindrem els recursos aquest any per a poder fer front a nova concertació de places, i aquesta és una mica la situació, però el que li puc dir és que, aquest Departament, i aquest Govern de la Generalitat el que està defensant són les nostres competències, i que precisament ens trobem amb una llei de la dependència que ens limita les competències, no precisament perquè nosaltres volguéssim, sinó perquè ens hem trobat una llei limitativa de les competències, mal dimensionada, i mal finançada.

I aquesta és una situació que ens trobem, hi volem posar remei, però a més a més ens agafa en un moment on el Govern de l'Estat doncs ha optat per a fer uns ajustaments en aquest àmbit, i això sí que ho lamentem, perquè creiem que hi havia altres àmbits que es podia fer. Jo, moltes vegades, repeteixo allò de dir..., els trens poden seguir corrent una mica menys, però les persones no poden esperar, i creiem que, especialment les persones amb dependència, que és un col·lectiu vulnerable, que a més a més quan la persona necessita aquest ajut, s'ha de ser el més ràpid..., dins del termini més ràpid possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller.

Pregunta

al Govern sobre la figura de l'assistent personal (tram. 311-00399/09)

Passaríem a la pregunta número 5, que ha estat també formulada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. La substància la senyora Laura Massana Mas, i és sobre la figura de l'assistent personal.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta.

Sí, amb relació a aquest punt, el conseller coneix el nostre interès per la figura de l'assistent personal, perquè a nosaltres ens sembla que és la figura clau per a aquesta llei, que és la figura sobre la que hauria de pivotar tot el sistema, però ja fa temps que ens adonem que la cuidadora o el cuidador familiar, és a dir, els no professionals, diríem, d'alguna manera, són els que s'estan erigint doncs, en regla general.

I que, en aquest sentit, i en un moment de crisi, encara augmenta més, ja que, per les condicions socioeconòmiques, l'atur, la persona incorporada a la unitat familiar decideix que les persones amb dependència quedin al domicili sota aquesta vetlla, no?, allò que volíem superar una mica de l'autonomia personal sembla que amb la llei d'autonomia personal, doncs s'estigui implementant encara més.

Per tant, la pregunta és, quan aquesta comissió, que també tenim aprovada, i que tenim parlada, i sé que hi ha certes reunions, però per a desenvolupar la figura de l'assistent personal s'arribarà a unes conclusions o tindrem ja el perfil determinat i la manera de fer-ho, perquè sigui l'eix principal de la llei de l'autonomia personal.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller per a respondre.

El conseller de Benestar Social i Família

Gràcies, senyora presidenta.

Bé, en el que fa referència al que és l'assistent personal, hi ha una coincidència amb el que vostè diu. Nosaltres creiem que, per un determinat perfil de persona i de necessitat, és doncs, el perfil més adequat. De vegades poso exemples de

persones que això els permet, doncs, que és l'autèntica autonomia personal, poder fer el seu projecte vital, i aquest projecte vital pot anar, doncs, estudiant a la universitat, fent el que sigui, i en canvi, en altres sistemes d'atenció, doncs, aquesta autonomia no té aquesta dimensió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a repreguntar té la paraula la senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Sí, li deia que ens preocupa especialment perquè, de fet s'havia potser avançat poc, per les dificultats que pugui tenir, però, ens constava en les nostres dades que hem passat de vint-i-una figures d'assistent personal a dotze, de l'anterior Govern a aquest. I aquesta xifra ens sembla doncs que encara fa més gran la involució del model.

Per tant, li demanàriem *premura* en això que compartim, de poder-ho, doncs, tirar endavant, i en un altre ordre de coses, en aquest sentit dir, demanar, demanar al conseller si tenen fets càlculs sobre el que estalviaria implementar més la figura de l'assistent personal en detriment de la prestació residencial. Si aquest càlcul està fet i si tenen previst de fer-lo.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Per a respondre té la paraula el conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies.

Bé, jo dir-li que, a 31 de març, el nombre d'assistents personals dins de la llei de la dependència són 22, eh?, perquè li recordo que qui gestiona a Catalunya la llei de la dependència es diu Generalitat de Catalunya, són 22. I nosaltres, a més a més, seguim mantenint, doncs, el conveni de col·laboració amb Ecom per al projecte pilot, que ha passat a ser doncs un projecte que s'ha anat allargant amb el temps i amb una bona col·laboració amb Ecom, la fundació Ecom.

Aleshores, nosaltres creiem que, el que s'ha de redefinir, i això, jo a la ministra ja li vaig expressar, perquè tenim un problema amb l'assistent personal similar al que tenim amb altres prestacions, que és el finançament, i el nombre d'hores, perquè queda molt limitat amb l'actual ordre, el nombre d'hores perquè realment sigui efectiva la figura de l'assistent personal, perquè si no és unes hores molt dilatades al llarg del dia, li serveixen de poc, perquè hi ha unes hores de molta intensitat, però després unes hores que aquella persona aleshores se sent sense el suport necessari.

Per tant això ho estem treballant, perquè hi ha un tema clau que és el finançament, i després per una altra banda, doncs hi ha tot el poder mantenir, doncs, el conjunt de persones que en aquests moments estan fent i estan tenint aquesta assistència personal i estan fent d'assistents personals, tant els beneficiaris com els assistents.

I ara pensava que m'havia dit una altra cosa que no li contesto..., ah!, sí, en el tema residencial, perdó, ho he apuntat aquí, residencial, estava buscant què m'ha dit i ara se m'acaba el temps, bé..., bé...

Preguntes

al Govern acumulades (tram. 311-00532/09, 311-00535/09 i 311-00536/09)

La presidenta

Passaríem a substanciar les preguntes 6, 7 i 8, en aquest cas formulades pel Grup Parlamentari Socialista, la diputada Núria Ventura, i és sobre les actuacions amb relació a les polítiques de prevenció mitjançant el treball amb famílies amb infants en situació de risc i de promoció de centres oberts. La segona, sobre les actuacions per a l'equiparació dels ajuts a l'acolliment en família extensa, amb els ajuts a l'acolliment en família externa, i sobre les actuacions i els terminis per a l'elaboració d'un programa de prevenció i atenció en diferents zones de territori, amb un risc especial per a la infància i l'adolescència.

Disposa de set minuts i mig. Té la paraula la senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Sí, gràcies, presidenta.

Conseller, tal i com la presidenta acaba d'explicar ara mateix, agruparem les tres preguntes. En tot cas, perquè fan referència totes a infància i adolescència en situació de risc, i en tot cas també perquè és evident que estes preguntes estan presentades a l'abril de l'any passat, i per tant la situació ha canviat moltíssim en un any i uns mesos, entre altres coses, tenim damunt la taula el programa de suport a les famílies amb infants i adolescents en situació de risc o desemparament que ha elaborat el propi departament, i per això ara ens agradaria comentar i veure quins són l'execució i el desenvolupament de tots estos compromisos i d'aquest mateix ple.

Ens agradaria saber quines són les actuacions del Govern pel que fa a les polítiques de prevenció a través del treball amb les famílies amb infants en situació de risc i la promoció també, a la vegada, de centres oberts. Quines són les actuacions del Govern i quins són els terminis previstos pel que fa al programa de prevenció i atenció en diferents zones del territori i amb risc especial per a la infància i adolescència, i també quines són les intencions del Govern pel que fa a aquesta equiparació de les ajudes que reben les famílies pels acolliments en família extensa a les que reben les famílies acollidores externes, tal com constava en el programa electoral de Convergència i Unió, tenint en compte que el mateix programa del qual parlàvem preveu també algun projecte concret pel que fa a la promoció d'aquest sistema d'acolliment. Algunes d'aquestes qüestions, com comentàvem, estan incloses dins d'aquest programa, i ara ens agradaria conèixer quina és la concreció i com s'està desenvolupant el mateix.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Per a respondre, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada.

Precisament aquesta és una de les prioritats, i l'atenció als infants i adolescents en situació de risc. I és cert, a més a més, que en una situació de crisi econòmica doncs aquestes situacions de risc doncs han crescut, i és important doncs, atendre-les d'una forma, diguéssim, amb la màxima diligència.

Per això, nosaltres doncs hem fet, i hem posat en marxa diferents prestacions en la forma en que estava concretat, precisament, en els compromisos que nosaltres vam presentar en el seu dia, aquí al Parlament, i alhora, bona part d'aquests programes preventius, comptant amb la família. I, en alguns casos, per exemple, quan hi ha hagut la tutela d'infants, quan hi ha la tutela d'infants, una de les coses que estem promovent, ahir mateix, si no m'equivoco, el director general d'Atenció a la Infància doncs ho presentava a Lleida, aquest model de família extensa, doncs, d'acolliment en la família extensa.

Per tant, són iniciatives que s'estan portant a terme, amb tota la diligència, i alhora, fent-hi més, diguéssim, més incidència per a donar una resposta als temps que vivim.

La presidenta

Té la paraula la senyora Núria Segú. (*Veus de fons.*) Ai, perdó, Núria Ventura, disculpeu.

Núria Ventura Brusca

Gràcies presidenta. En tot cas, conseller, sí que ens agradaria que ens concretés una mica el tema de l'equiparació dels ajuts, sabem que és una de les prioritats del departament aquest foment de les famílies per a promoure l'acolliment en família extensa, a la vegada que això permet, evidentment, millorar el benestar dels infants i adolescents acollits, i de les seves famílies acollidores, i ens agradaria que ens concretés, i també que ens digués a quins compromisos pot arribar el departament amb aquestes famílies.

Igual que ens agradaria que ens concretés, també, i suposo que ho farà en la segona part de la seva intervenció, el tema dels centres oberts, que també n'hem fet, eh?, referència, quins són els objectius que es marca el departament, quins són els compromisos que s'assoleix respecte al número de places, respecte al número de centres oberts que tenim al país.

I finalment, insistim en un tema que, des del Grup Socialista considerem molt important, que és el tema de la prevenció. En este cas sembla que tots els programes i plans darrerament s'estan centrant en el suport a les famílies, i els serveis que puguin rebre tant elles com els infants. Vostè mateix ho acaba de dir, la situació econòmica fa que augmentin les situacions de risc, i per tant considerem

que s'haurien de destinar més recursos a la prevenció de totes aquestes situacions.

És només així i, en este cas, no retallant en prestacions o subvencions, com considerem que a mitjà i llarg termini podrem realment aconseguir estalviar recursos tant econòmics com també humans.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Núria Ventura. Té la paraula...

Fitxer 3

...l'honorable conseller per a donar resposta.

El conseller de Benestar Social i Família

Molt bé, moltes gràcies. Diputada, com vostè diu, la prevenció és un dels terrenys clau en aquest àmbit, per això en programes preventius hem destinat 2,2 milions d'euros, i diré breument algunes de les qüestions que es fan. Per una banda, programes d'orientació, assessorament i ajut a la família, dirigits a millorar l'entorn familiar, programes d'intervenció familiar mitjançant l'establiment de programes socioeducatius per als progenitors, tutors o guardadors o, per exemple, programa de lluita contra els maltractaments a infants i adolescents, o programa preventiu d'intervenció socioeducativa diària, que es porten a terme en el marc dels espais, per exemple.

Una altra seria la dedicació de 2,5 milions d'euros per la prestació per a menors en situació de risc. Quan una família està passant una situació de risc, que pot portar, doncs, a una situació de pobresa infantil perquè no hi ha recursos en l'àmbit familiar, doncs hi ha una prestació que està recollida en els pressupostos de la Generalitat i que es va dotar aquest any, ha crescut fins als 2 milions i mig d'euros.

Per una altra banda, també hem fet créixer tot el que és els recursos, tant des del contracte programa com des de les subvencions, als centres oberts. Uns a través d'ajuntaments i altres directament a entitats. Per un import de 6,5 milions d'euros l'any 2010 i aquest any, doncs, també està en una línia similar, pràcticament, fins uns 6,7 milions d'euros. Per tant, creixent..., perdó, del 2011 i del 2012. El que li

volia dir és que l'any passat, 2011, vam destinar 3,8% més de recursos que l'any 2010, per exemple, en aquest àmbit.

També des d'altres direccions generals, com Acció Cívica, doncs també s'estan portant a terme amb els diferents programes i amb els plans de dinamització comunitària, doncs, determinats programes també de suport a les famílies.

Pel que fa referència a l'equiparació dels ajuts a l'acolliment en família extensa, dir que una de les coses que estem fent des de la Direcció General d'Atenció a la Infància, ja que la resta van a través de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, doncs, en aquests moments la prestació és la mateixa, el que passa és que l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció té uns complements, i el que ara estem mirant, pressupostàriament, de cara al pressupost de l'any vinent, és poder equiparar unes i altres per la banda alta, per tant, que també tinguin els complements quan hi ha un fill, una criatura amb discapacitat, etcètera, doncs que hi hagi aquests complements.

I després, finalment, vostè també em preguntava per les zones amb risc especial per la infància i l'adolescència. Aquestes zones del territori que, a més, vénen definides a la llei. Dir que en l'actual convocatòria que estem resolent aquests dies per les entitats dedicades a la lluita contra la pobresa, en aquest cas a la lluita contra la pobresa infantil, hi ha totes les que hem justificat que actuaven en zones de risc amb la definició que en fa la Llei de drets i oportunitats de la infància i han tingut, doncs, una puntuació especial perquè estaven actuant en aquestes zones.

I aleshores estem treballant amb l'IDESCAT per fer un quadre d'indicadors, que podem homogeneïtzar arreu del territori, unes dades que ens indiquin ben clarament quines són aquestes zones, que ara vénen definides per la llei, però volem, doncs, desplegar aquests factors que diu la llei amb uns indicadors clars. I per tant, doncs, serà una forma de prioritzar en aquests àmbits.

Per tant, prioritat, atenció a la infància i l'adolescència en situació de risc i, a més, amb una dedicació de recursos, que és cert que més en tinguéssim, millor, però que, per exemple, amb la convocatòria extraordinària per pobresa, només pel tema d'infància hi haurà, pràcticament, un milió d'euros que es destina a infància. I tots els altres que he dit, doncs amb els altres àmbits, però crec que s'està fent un esforç i un treball conjunt amb les administracions locals, amb les entitats dels

tercer sector, per donar resposta a aquesta situació de la infància amb risc a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller.

Pregunta

al Govern sobre les actuacions i els terminis per a la negociació d'un pla de suport al tercer sector social (tram. 311-00537/09)

Passaríem a la pregunta número 9, que és sobre les actuacions i els terminis per a la negociació d'un pla de suport al tercer sector social, està formulada pel Grup Parlamentari Socialista i té la paraula la senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller. La pregunta concretament és sobre el pla de suport al tercer sector, un pla que, bé, que es va produir durant els governs d'esquerres, que Convergència i Unió ho portava al programa electoral i també al pla de govern. Ha passat un any i mig, tenim notícia que en una trobada al Palau de la Generalitat, a l'abril del 2012, es va tractar aquest tema amb la taula del tercer sector, el president de la Generalitat i el conseller mateix, que va assistir a aquesta trobada, i sí que sabem que hi ha aquest compromís d'aquest nou pla de suport al tercer sector social. Volem aprofitar la pregunta oral per saber en quins terminis i quin és el capteniment del govern en aquesta matèria.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, nosaltres –com molt bé sap– per al govern el tercer sector social és un sector clau. Creiem que, pel que fa al desenvolupament de les polítiques social a la nostra nació, no s'entendria sense el paper que sempre ha tingut el tercer sector. I en especial, també nosaltres

creiem en una administració forta, administració formada pels diferents nivells d'administracions, però també amb un tercer sector que actui. I per això aquesta és un prioritat i és una prioritat que –com molt bé ha dit vostè– el mateix president de la Generalitat, doncs, ha volgut atendre la taula del tercer sector, como no podria ser d'una altra manera, i posar, doncs, sobre l'agenda política del govern aquest pla de suport al tercer sector.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula la senyora Eva Granados

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Justament per això li fem la pregunta i per això li torno a demanar si em pot respondre quines actuacions i quins terminis té previstos el govern per desenvolupar aquest pla tan important pel país i per les entitats del tercer sector. La mateixa taula del tercer sector el que demanava en aquella reunió, i així ho va fer constar a la nota de premsa, és que volien que es donés continuïtat als plans que es van realitzar durant els governs d'esquerres, i per tant entenem que el govern estarà també donant voltes a aquestes línies que es van planificar aleshores i que es van dur a terme. Nosaltres entenem que el tercer sector social és un sector econòmic que pot generar ocupació, que pot ajudar a la sortida de la crisi i entenem que, justament, l'economia solidària, doncs, l'hem de tenir molt present en aquests moments de trànsit en una crisi doncs que està generant molt d'atur.

Nosaltres entenem que aquest pla és molt necessari per sumar esforços de l'administració pública, de les institucions i també de les entitats del tercer sector perquè entenem que, justament, l'objectiu d'aquest pla el que ha de ser és millorar els serveis socials i millorar els serveis doncs que atenen les persones pel que fa a les polítiques d'ocupació.

Des del nostre grup parlamentari ens agradaria que se posés com a objectiu doncs millorar la concertació públic-privada, que és molt important, però també tot el que té a veure amb la professionalització d'aquest sector. Entenem que és imprescindible i és estratègic també per la sortida de la crisi.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula per respondre l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, miri, és cert que hi havia un pla de suport al tercer sector social 2008-2010, també és cert que els informes que hi ha conclouen que el nivell de compliment d'aquest pla, doncs, va ser bastant baix. Aleshores, el que també és cert és que era un pla que, contràriament al que demanava el sector, estava pivotat sobre una part del govern. I el que ara nosaltres hem fet, responant a una de les qüestions que va plantejar la taula del tercer sector en la fase prèvia a les eleccions, en el moment de campanya electoral, doncs que van demanar els diferents grups que ens presentàvem..., partits en aquell moment, que ens presentàvem a les eleccions, era que intervingués el Departament de la Presidència. I per això a la Direcció General de Coordinació Interdepartamental se li ha encarregat el desenvolupament d'aquest pla, amb la col·laboració més propera del Departament de Benestar Social i Família pel coneixement i la relació que té amb el sector, amb aquesta voluntat de fer un pla transversal. Perquè no ha de ser un pla només d'un departament, sinó que el tercer sector social interactua amb molts departaments de la Generalitat i, per tant, que tingui aquesta visió transversal.

I és voluntat d'ambdues parts, perquè ens estem reunint amb representats del tercer sector social, doncs que abans d'acabar l'any es presenti aquest pla i pugui entrar en vigor doncs immediatament a l'inici de l'any vinent. I per tant, doncs, això parla i expressa aquesta voluntat del govern doncs de posar-ho en marxa. Jo crec que hi ha hagut unes actuacions en aquest temps que portem de govern, però que alhora, com que creiem en aquesta concertació i cooperació públic-privada, doncs posar a l'agenda aquest pla pel tercer sector social.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta

al Govern sobre la inclusió de clàusules socials en els concursos públics (tram. 311-00538/09)

Pregunta número 10, és sobre la..., per respondre oralment en comissió sobre la inclusió de les clàusules socials en els concursos públics. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialista i té la paraula la senyora Eva Granados.

Disculpi, té la paraula la senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, el foment dels objectius socials en la contractació es pot fer, bàsicament, a partir de contractes reservats, de reserva de mercat, aquests dos conceptes ja estan regulats a l'article 35 de la Llei 31/2002, que va ser modificada amb posterioritat als anys 2004 i 2007 i, en aquest cas, la nostra pregunta era per una altra línia de treball que té aquest mateix objectiu, que és el foment d'aquests objectius socials en la contractació en aquest cas per part de l'administració de la Generalitat, que és la inclusió de clàusules socials en els processos de contractació. Entenem que el seu Departament és qui ha de liderar i que ha d'impulsar aquest tema en el sí del govern que, indubtablement, sobrepassa el seu Departament, perquè estimem que aquesta inclusió de clàusules socials s'hauria de fer en els processos de contractació de tots els departaments del govern de la Generalitat, de tota l'administració, en aquest cas, del govern de Catalunya. I voldríem saber, en aquest cas, doncs, el capteniment i la situació d'aquesta inclusió de les clàusules socials en els processos de contractació.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, vostè ha dit dues coses. Diu: «Hauria de liderar-ho el seu Departament però hauria de liderar-ho el conjunt.» I nosaltres ens inclinem perquè ho hem de liderar en el conjunt del govern. I per tant aquest és el procés que estem fent, i a partir de dues coses que hi havia, perquè nosaltres tot el que s'ha fet des del govern hem de donar continuïtat institucional, hi havia dues coses: un llibret fet per la taula..., una publicació feta per la taula del tercer sector sobre les clàusules socials, i després, per una altra banda, hi havia una guia, que es va fer des del govern. Aleshores el que estem fent és el desplegament i la implantació d'una combinació de les dues

coses. La guia per a la inclusió de clàusules contractuals de caràcter social, feta pel grup de treball d'aspectes socials, i alhora la publicació que va fer la taula del tercer sector social.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula la senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Entenem, senyor conseller, que donarà continuïtat als treballs endegats. Però, més enllà d'això, nosaltres voldríem saber concretament sobre aquesta incorporació de criteris socials dintre dels criteris d'adjudicació, si pensen establir criteris de valoració ponderada respecte la resta de criteris, si en cas d'empat, pensen vostès en aquest cas exercir la discriminació positiva per empreses que estan regulades a l'article 35.1 d'aquesta llei que he esmentat, 31/2002, o en empreses que tinguin a la seva plantilla persones amb discapacitat o persones en situació d'exclusió social. I els proposem en aquest cas, també, que incorporin criteris de coneixement del territori i d'arrelament del territori d'aquestes empreses susceptibles de ser contractades a partir de la valoració d'aquests criteris de contractació social.

Creiem que en aquesta situació de crisi, que s'està vivint avui, i en aquest cas en un tema molt concret que està damunt la taula que és la situació dels centres especials de treball, que són una de les empreses regulades, com deia, en aquest article 35.1 de la llei 31/2002, que preveu, conjuntament amb les empreses d'inserció, aquesta discriminació positiva, creiem que en aquest moment el govern ha d'accentuar encara més aquesta voluntat.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula per respondre l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bé, en el sentit que diu vostè, senyora diputada, precisament durant l'any 2011 es va crear l'Oficina de Supervisió i Avaluació de la Contractació Pública que, precisament, s'ha cuidat d'aquesta temàtica i moltes altres i ha tingut diferents reunions amb la taula d'entitats del tercer sector social de Catalunya. Aquesta Oficina depèn també del Departament

de Presidència i, per tant, té aquesta visió transversal. I precisament nosaltres hem estat promovent a través d'aquesta Oficina i del conjunt del govern, doncs, la promoció de l'ocupació de persones...

Fitxer 04

... amb dificultats particulars d'inserció, en diferents llocs de treball, etcètera, i el Govern, fins i tot, per acord, doncs com es venia fent, va quantificar la contractació reservada als objectius socials. I que, per exemple, el Departament de Benestar Social i Família va superar amb escreix l'any 2011 la quantia que es fixa anualment. L'acord de Govern ens fixava 2,3 milions, perdó, 959.000 euros, i vam fer fins a un total de 2,3 milions d'euros fets d'una forma protegida, i dintre de les actuacions hi ha les empreses doncs que tenen caràcter social, d'iniciativa social, i també els centres especials de treball, doncs que hi ha hagut, per exemple, contractació per a més de sis milions d'euros.

Precisament, doncs en aquest sentit nosaltres creiem que és bàsic seguir desenvolupant això. Ara també, evidentment hem de preservar el compliment de la llei de contractes de l'estat, eh?, vull dir, una cosa i l'altra.

Pregunta

al Govern sobre l'establiment de mesures per a la pervivència de l'acció social de les entitats del tercer sector social (tram. 311-00542/09)

La presidenta

La pregunta número 11 és sobre l'establiment de mesures per a la pervivència de l'acció social de les entitats del tercer sector social Està formulada pel Grup Parlamentari Socialista i té la paraula la diputada Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta.

De fet, totes les preguntes que està fent avui el meu grup parlamentari crec que esgoten ja la bateria que varen presentar quan..., bé, la primera bateria que vam

fer amb relació al programa electoral de Convergència i Unió justament quan el president Mas va dir que suspenia o eliminava l'impost de successions perquè ho deia el programa electoral, i vam creure que havíem de, també, insistir al Govern, que complís tot el conjunt del seu programa electoral.

De la pregunta que li he fet abans m'ha dit el quan, però no el què, eh?, les concrecions pel que fa al pla del tercer sector, així que aquesta pregunta està també relacionada. Té a veure, justament, sobre les mesures per a patrimonialitzar les entitats per a garantir la seva pervivència, constava en el programa electoral, suposo que en aquestes converses que està tenint Presidència i el seu departament amb les entitats del tercer sector també parlen d'això, ens agradaria saber en quins termes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula per a respondre l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora diputada, si avui li digués ja no li hagués dit que ho presentaríem a finals d'any per a aplicar-ho l'any vinent. Ja ho presentaríem avui, no? I per tant, s'ha de fer el procés de negociació que estem fent amb les entitats i que hi ha uns terminis, i estem dins del termini que mútuament ens hem marcat.

I evidentment, nosaltres estem complint el programa electoral, però també en un entorn i en una situació econòmica que segur que vostè coneix perfectament, i que per tant, obliga també a posar mesura en determinades coses que ens agradaria anar més de pressa, però que en aquests moments no tenim tota la benzina que voldríem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula la senyora Eva Granados

Eva Granados Galiano

Certament és així, conseller. De fet, en l'any i mig que porten, doncs, de gestió al capdavant del Govern de la Generalitat el que tenim és que les entitats del tercer sector estan en una situació de dificultat, no per la seva patrimonialització, sinó per la seva pervivència, directament.

Quan parlem amb les entitats del tercer sector, doncs estan, doncs, o gestionant tancaments, de vegades, expedients de regulació d'ocupació, ja siguin d'extinció o de suspensió, i per això jo crec que..., en aquest pla del tercer sector social, i no hauria d'esperar al mes de desembre, hauria de ser amb caràcter d'urgència. I com a pla de xoc, crec que des del Govern de la Generalitat s'hauria d'habilitar doncs, en primer lloc, un pla de pagaments de tot allò que el mateix Govern deu a les entitats socials, i que de vegades posen també en la situació doncs de dificultats en la pervivència simplement per l'impagament d'aquests deutes per part de la Generalitat.

Crec també que el Govern de la Generalitat hauria de facilitar algunes vies de finançament, fins i tot del circulat, igual que es fa amb les empreses, també per a les entitats del tercer sector des de l'Institut Català de Finances, i en el mateix sentit, sabent quina és la situació, i que el conseller és molt coneixedor de quina és la situació de les entitats del tercer sector i de les dificultats que estan passant en aquests moments de crisi tan aguda i, bé, de l'augment de l'atur, necessitaríem recursos per a fer algun pla de reestructuració perquè aquestes entitats poguessin perviure en aquesta situació de crisi.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller per a donar resposta.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, presidenta.

Senyora diputada, comparteixo que necessitem recursos, i miri, en tenim un, que ara precisament que estem fent tots, o hem fet la declaració de la renda, doncs que és el 0,7 per cent de l'IRPF, que ni el govern socialista ni el partit popular està respectant el que són les nostres competències i que ho pugui regular Catalunya.

Si tots aquests diners, que són molts milions d'euros, els tinguéssim per a patrimonialitzar, i des d'aquí, col·laborar estretament amb les entitats, aniria d'una altra manera, però hi ha hagut alguns que, quan han governat, o quan aquí al Parlament s'han presentat iniciatives en aquest sentit, han mirat cap a un altre costat. I aquests diners serien claus per al tercer sector social.

Com molt bé vostè diu, coneixem molt bé, perquè hi estem a prop, la situació d'aquest tercer sector, i és cert que, per exemple, ara hi ha hagut una entitat que ha hagut de fer alguna extinció de contractes, però una, la més sonada, precisament no ha estat per aquest govern, sinó perquè el Govern de l'Estat, doncs, ha tret, en aquest cas, tot el que és el treball amb suport i el que és la formació del que serien les polítiques actives a través del Ministeri de Treball, que és qui té la competència i que ha tret aquests recursos.

El que passa és que de vegades sembla que interressi disfressar la situació, però la situació és la que és, i a cada lloc hi ha responsables. Hi ha coses que nosaltres ens trobem amb problemes de tresoreria, però no tots són problemes nostres. Estem precisament, en aquest sentit, prioritzant els pagaments. Jo ahir mateix estava a Madrid, en una reunió amb altres consellers d'altres llocs de l'Estat, i hi ha alguna conselleria, malauradament, que no paga des de finals de l'any passat. I aquesta no és la situació de Catalunya, també per alguna cosa deu ser.

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre els terminis per a l'elaboració d'un protocol d'actuació davant els maltractaments de persones amb discapacitat (tram. 311-00545/09)

La presidenta

Passaríem a la pregunta número 12, que és sobre els terminis per a l'elaboració d'un protocol d'actuació davant els maltractaments de persones amb discapacitat formulada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Gràcies, senyora presidenta.

Bé, com deia abans la senyora Eva Granados, aquesta pregunta també forma part de la bateria que vam entrar l'abril de l'any passat, una part de les quals les ha contestat el conseller en una sessió que va tenir lloc el 25 d'octubre, i en aquest sentit voldríem preguntar-li els terminis en aquella sessió, el 25 d'octubre, el conseller va expressar la voluntat de redactar un protocol d'actuació per a donar resposta als maltractaments a les persones amb discapacitats, tal i com constava en el programa electoral de Convergència i Unió.

Avui voldríem preguntar-li sobre els terminis per a l'elaboració d'aquest protocol.

(Se sent un senyal acústic.)

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Això no vol dir res, oi?

La presidenta

No, no, és un problema de timbre...

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyora diputada.

Com vostè diu, aquest també és un dels temes que estem fent i que ens hem trobat, doncs, que no existeixen antecedents a l'hora d'abordar aquesta problemàtica amb un protocol de maltractament específic per a persones amb discapacitat, i ho estem fent inspirats en diferent normativa europea i d'una forma, en aquest cas dins del departament, però també transversal amb diferents direccions generals.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula la diputada senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Gràcies, senyor conseller.

Bé, jo voldria..., la pregunta específicament era dels terminis. Això que ens ha comentat vostè ja ens ho va dir el mes d'octubre passat, que ho farien i que ho farien de manera transversal, i que s'acollirien, en aquest cas, al marc dels documents i de la Convenció de les Nacions Unides sobre les persones amb discapacitats.

Voldríem que ens poguéssiu explicar una mica..., avançar aquests terminis perquè el mes d'octubre passat ens va dir durant l'any vinent, som a juny, a la meitat de l'any vinent, que ja som a l'any 2012, i a meitat de l'any creiem que, si és cert que aquesta és una prioritat, i que és una línia de treball del departament, nou mesos després..., vuit mesos després, doncs ens podria avançar quelcom més que el que ens va dir l'octubre del maig passat..., de l'any passat, que és el que ens ha dit fins ara.

Perquè entenem que aquests protocols es basen en la transversalitat, vostè ho ha dit, a Catalunya hi va haver, cal recordar, un primer protocol de maltractaments, en aquest cas per als infants, basat en aquesta transversalitat, en la implicació del Departament de Salut, de Benestar, de Justícia i d'Interior, crec que és un bon precedent, una línia de treball que indubtablement es pot millorar, i en aquest sentit, creiem que la línia de les persones amb discapacitat, i també de les persones grans, és necessària.

I per tant, insistim en aquesta demanda de calendari, que és el que avui, de nou, ens podria portar, senyor conseller, les seves paraules, perquè això que ens ha dit fins ara ja ens ho va explicar el mes d'octubre passat.

La presidenta

Gràcies senyora diputada. Per a respondre, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, jo li agraeixo el recordatori, però estem en camí, vull dir, l'any té dotze mesos i per tant, doncs, nosaltres dins d'aquest any esperem tenir aquesta proposta, que està inspirada, i la feina s'està fent a partir de la Carta de Drets de la Unió Europea, que reconeix que cal treballar per a la igualtat efectiva de les persones amb discapacitat, de la Convenció Internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat, que fixa el propòsit de promoure, protegir i assegurar el ple gaudiment de tots els drets humans i

llibertats fonamentals en condicions d'igualtat també per a les persones amb discapacitat, i també l'estratègia europea sobre discapacitat 2010-2020, un compromís renovat per a una Europa sense barreres.

Per tant, aquests són els eixos amb els que estem treballant, amb la idea, precisament, de garantir la independència, la integració i la participació en la vida social de les persones amb discapacitat i prevenir, doncs, en aquest cas, aquest protocol d'actuació davant dels maltractaments que pot patir una persona en aquestes condicions.

Si per tant, nosaltres hi estem treballant, dins dels terminis que els vaig dir, ens agradaria que els mesos passessin més ràpid, però el temps és el temps i estem dins dels terminis que vam dir, i esperem complir-los. De tota manera, també li vull dir que, clar, portem molts anys de governs, i ara arriba el moment de fer-ho, però, vull dir, escolti, estem dins del termini, i ho farem, i ho farem amb molt de gust perquè és un tema, precisament, que creiem prioritari per algunes situacions en què veiem que es poden vulnerar els drets d'aquestes persones.

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre les actuacions i els terminis per a l'adequació de la renda mínima d'inserció per al millorament de situacions cròniques negatives (tram. 311-00546/09)

La presidenta

Gràcies, passariem a la pregunta número 13 sobre les actuacions i els terminis per a l'adequació de la renda mínima d'inserció per al millorament de situacions cròniques negatives, formulada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta.

Aquesta és la darrera pregunta d'aquesta bateria de preguntes orals del meu grup. Té a veure, com ha dit la presidenta, sobre la renda mínima d'inserció. És una pregunta que vàrem fer l'abril de l'any passat, i per tant, abans de l'agost de l'any

passat. La pregunta, com bé diu, doncs, de quina manera pensa el Govern transformar, que era el verb que feia servir en el programa electoral el partit que dóna recolzament al Govern, de quina manera pensa el Govern transformar la renda mínima d'inserció? És evident que el mes d'abril ens hagués dit una cosa, avui, el mes de juny del 2012 hi ha hagut dues reformes de la renda mínima, però el conseller, el mateix conseller, ha signat amb les entitats municipalistes, i amb les entitats socials, la reforma de la renda mínima d'inserció. Així que vull aprofitar aquests dos minuts i mig perquè el conseller ens pugui dir la propera reforma, perquè s'ha compromès a fer-la amb les entitats, en quins termes es farà, sobretot, també, tenint en compte un sector de la renda mínima de persones que sabem que són cròniques i que tan vostè com jo sabem que hi ha, dins de les estadístiques, dins dels usuaris de la renda mínima, doncs un col·lectiu que, malauradament, tenen difícil el trànsit de la sortida del programa.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyora diputada.

Una de les coses que en alguna ocasió hem comentat en comissió, o en privat, vostè sap que és aquesta necessitat d'atendre el conjunt, però aquests casos de cronicitat, que són persones a les quals una sortida laboral no hi ha..., no perquè no hi hagi oferta laboral, sinó per la seva situació, doncs no es pot donar, malauradament, i el que cal doncs és precisament aquesta estreta col·laboració que portem amb entitats socials, administracions locals i Generalitat de Catalunya per a millorar aquesta atenció, i aquí hi ha un seguit de programes que nosaltres volem potenciar en el futur i desenvolupar-los amb més profunditat i especialment en els temps que estem vivint.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula la senyora Eva Granados

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Bé, ...

Fitxer 5

...el que hem tingut han estat dues reformes de la renda mínima d'inserció, que acompanyaven les dues lleis de mesures financeres que han passat per aquesta cambra en els dos exercicis pressupostaris que portem en aquesta legislatura. El que tenim és una modificació de la renda mínima d'inserció, que va en el sentit contrari del que el conseller acaba d'exposar. I jo doncs em permeto demanar-li al conseller i al grup que dóna suport al govern, doncs, que es pugui fer aviat una reforma de la renda que, realment, garanteixi el que tothom espera, que és que les persones doncs que cauen en una situació de pobresa, independentment quina sigui la causa, doncs puguin tenir aquesta renda de subsistència, aquesta darrera xarxa de protecció social, doncs, que hem tingut al nostre país des del 97 i fins fa un any i mig, i esperem que, doncs, en aquesta reforma, d'una vegada, torni el dret subjectiu que mai hauria haver deixat d'estar en la Llei de la renda mínima d'inserció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula per respondre l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Molt bé, moltes gràcies. Jo el que he dit no va en línia diferent de res. Vull dir, va en línia del que dic sempre. I per tant vostè sempre m'ha sentit dir el mateix en aquest sentit. Per a nosaltres atendre el conjunt de persones que es troben en una situació difícil perquè no tenen més recursos i, en aquests casos, a més a més, que hi ha un tema lligat a una problemàtica social, la que sigui, i que esdevé crònica, doncs és quan hem d'actuar, i creiem que hem de promoure altres programes alternatius, que la reforma creiem que, en aquests casos, per aquests, hauria de ser un programa alternatiu perquè, així com el sentit de la renda mínima –com molt bé vostè deia– doncs és un sentit de pas, doncs en aquest cas es queden amb renda mínima. I tenim persones que fa molts i molts anys que vénen

cobrant aquesta prestació. I, evidentment, l'han de seguir cobrant mentre no tinguem el programa alternatiu. I la idea en el moment que es faci aquesta modificació és que hi hagi un programa..., un nou programa, o dins del mateix, diguem-li com vulguem, això ja s'establirà en els treball que s'estan fent, però que hi hagi una atenció específica, aquesta cronicitat perquè li hem de seguir donant una atenció social, el que passa és que sabem que és una atenció social constant en aquest cas, que pot anar variant en el temps, però que no podem dir: «Mira, li estem fent aquest programa perquè després sortirà i amb això anirà a aquest pla d'ocupació o aquest treball.»

Per tant, amb això estic segur que sabrem trobar i esperem també, igual que vostè, li convidava a un grup d'aquesta cambra, doncs que el conjunt de grups amb un tema tan important com aquest sapiguem caminar plegats.

Gràcies.

La presidenta

Preguntes

al Govern acumulades (tram. 311-01357/09, 311-01358/09, 311-01361/09, 311-01362/09 i 311-01363/09)

Passaríem a substanciar les preguntes 14, 15, 16, 17 i 18. Faríem de manera conjunta en estar totes elles presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Les substanciarà la senyora Laura Massana i són sobre l'aplicació d'una moratòria en el desplegament de la Llei 39/2006, sobre el rebuig de la moratòria en el desplegament de la Llei abans esmentada, sobre les causes de la disminució del nombre d'expedients resolts pel Departament de Benestar i Família l'any 2011, sobre les causes de la disminució en la concessió de prestacions d'ajut domiciliari i teleassistència i, finalment, sobre les dades relatives a l'aplicació de la Llei 39/2006, que apareixen en els webs de l'Imsero i del Departament de Benestar i Família.

Té la paraula la senyora Laura Massana. Serien 12 minuts i mig per a la seva substanciació.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. No els farem servir tots. Vostè abans ja m'ha fet cinc cèntims sobre la moratòria, perquè n'hem parlat, i vostè em deia que vostès no hi estaven d'acord, que era una cosa que havia aprovat unilateralment el govern central, però nosaltres li preguntem: vostè no ho ha aprovat però vostè no ho ha rebutjat. Per tant, vostè ho ha acatat, no com d'altres decisions, entre les que han estat, per exemple, doncs, aquest fet, no?, de..., bé, d'altres fets que puguin haver estat d'acord vostè amb els diferents governs. En aquest cas no hi ha hagut aquest rebuig explícit i nosaltres el que li volíem demanar és que sí, que rebutgés aquesta moratòria i que provéssim a Catalunya d'aplicar-la. I després li comentaré per què.

Les altres preguntes vénen relacionades a com nosaltres interpretem que des que vostès governen i per les xifres que tenim, segons l'Imsero, que des que vostès governen, des que vostès porten el Departament, els expedients resolts han baixat el ritme a la meitat. M'agradaria, doncs, que ens aclarís aquesta dada. I una mica el mateix amb les prestacions d'ajut domiciliari de teleassistència. Les dades que tenim són de setembre, però en teleassistència ens dona una mitjana amb el govern d'esquerres de 608 i amb el seu govern de 276, i en el que fa a l'ajut domiciliari de 450 amb el govern d'esquerres i de 112 en el seu Departament amb aquest govern.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Per respondre té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, jo el que li puc dir és que qui gestiona la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones amb dependència a Catalunya es diu Generalitat de Catalunya, no es diu Imsero, malgrat que el govern de l'estat continua tenint un gran edifici ple de funcionaris. I que seria una gran mesura d'estalvi prendre mesures en aquest sentit, i s'ha vingut perllongant al llarg dels anys no tenir competències però tenir funcionaris. Vull dir, per tant, quan algú ens diu segons quines afirmacions les duplicitats vénen per part del govern de l'estat, que fa transferències però després segueix mantenint l'estructura.

En aquest sentit jo el que li vull dir és: la moratòria la marca el govern de l'estat amb una modificació d'una llei estatal que vostès li van donar suport. Si haguéssim

fet cas d'una alternativa a la llei que deia que decidíssim des de Catalunya, la moratòria, en tot cas, si es fes la decidírem aquí, però no és el cas. I a nosaltres – com li he dit – ens afecta molt poc a hores d'ara perquè, majoritàriament, tenim la gent valorada. Ara veurem amb la propera extracció de dades, que serà d'aquí unes setmanes, doncs en quina situació queda i nosaltres estem..., en aquests moments hi ha d'haver un Consejo territorial de la dependència a finals d'aquest mes o primers de l'altre, i veurem doncs què diuen. Perquè jo crec que en aquest tema de la moratòria, més que decisions, hi ha hagut indecisions. I estem patint una mica això tots. Perquè s'ha anat dient un dia una cosa, un altre dia una altra, sí és cert que hi ha una normativa, però després hi ha hagut afirmacions que han dit coses diferents. Nosaltres esperem en aquest Consejo territorial doncs que es prenguin aquestes decisions perquè són claus. I nosaltres no..., miri, jo ja li he dit les dades. Vull dir, any 2010, 90429 beneficiaris; any 2011, 140000 i, a març del 2012, 145000. I si li dic les prestacions actives de l'any 2010, 118881; l'any 2011, 180185, i al març del 2012, 187250. Per tant, escolti, aquests són els números.

I també li vull recordar que si amb l'Imsero ara no coincidien, que jo sàpiga, no han coincidit mai. I també, si li és de consol, a mi no m'ho és, però, no hi ha cap comunitat de l'estat espanyol que li coincideixin les xifres de l'Imsero amb les que té ella mateixa.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula la senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Sí, en relació a aquest rebuig que li demanem de la moratòria. Li demanem perquè tenim clar que les persones doncs que potser en aquest moment, si són moderades, i amb aquesta moratòria fins al 2014 perdem un factor clau com és la prevenció. I el que una bona part del que pot fer aquesta llei justament és prevenir i modificar situacions després de futur. Per això demanem un posicionament clar que això perjudica, encara que a Catalunya vostè ja ha dit que tenim poques persones en aquesta situació.

Per què? Perquè aquestes persones que ara són dependents moderats sinó s'actua seran a la llarga dependents..., grans dependents. I això es notará encara més en l'economia i, sobretot, i el que més ens interessa, és en allò social.

Sobre les dades, i per això jo no li he fet la darrera pregunta, que li faig ara, que és la pregunta 18. Aquí es va aprovar una proposta de resolució, que vam aprovar per unanimitat, que deia que les dades relatives a la dependència, que estaven a la web d'Imsero i del Departament de Benestar, per poder fer un treball anessin a totes ja conjuntes i que tinguéssim aquesta possibilitat per poder treballar tots millor. I el que no sabem és quan això serà efectiu, perquè és una proposta aprovada per unanimitat. I li demanaríem que ens digués si això serà efectiu aviat i llavors parlariem tots amb les mateixes dades.

I que compartim, en aquest sentit, doncs el fet que, òbviament, no cal la duplicitat de funcionaris en un lloc o altre quan les competències estan, en aquest sentit, transferides. Per això sempre ens costa molt, conseller, dir les dades d'un, les dades d'altres... Jo avui he fet una mica el que vostè li feia a l'exconsellera que té al costat, eh?, jugar amb les dades que tenia o treballar amb les dades que tenia i utilitzar-les. Si aconseguim posar-nos d'acord, tots podrem fer una millor feina. I en aquest sentit, doncs, li reclamem la urgència. Jo no sé si la proposta posava, aquelles que de vegades fem, en el major temps possible o de la manera més..., no ho recordo, però sí que hi havia una proposta. I crec que això és de rebut que aquests diputats i diputades d'aquesta comissió puguem tenir les dades en forma i en temps que siguin correctes per poder discutir les dades i poder treballar amb bona feina, que si són positives doncs els puguem felicitar i que si són negatives entre tots i totes provem de posar-hi remei.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

Conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, vostè té la sort de tenir això, que abans no existia, eh? Les dades ara estan penjades a una web i són públiques. I per tant, doncs, aquesta és una diferència, per exemple. I per tant, actuem amb transparència. Nosaltres, el primer déu vos guard, tant a l'anterior

govern, que ens vam trobar a Madrid quan vam prendre possessió del govern de la Generalitat, i jo vaig anar a Madrid a veure la ministra Pajín, com ara amb la ministra Ana Mato, tant amb una com l'altra en el déu vos guard hi anava, escolti, les dades de l'Imsero no quadren. I jo a més els dic: és una manera molt fàcil de quadrar les xifres. Perquè, clar, l'Imsero liquida a partir de les seves dades, i jo els dic..., el mateix que els he dit aquí, els vaig dir allà, dic: qui gestiona a Catalunya la dependència és la Generalitat, per tant, qui té les dades és la Generalitat, i vostès ho han de liquidar amb aquestes dades, i si no se'n fien, vinguin. Tots els expedients estan, doncs, a la seva disposició, com no pot ser d'una altra manera. Perquè nosaltres anem passant dades. I el que sí que tenen molta cura és que quan hi ha una defunció ells agafen la dada que els arriba de la data de defunció d'una persona i la donen immediatament de baixa. Nosaltres la comuniquem però, moltes vegades, ells ja la tenen al moment també. Vull dir que, per tant, nosaltres demanem amb això, doncs, que s'actui amb la màxima diligència.

Estem reclamant-ho i jo espero que ho aconseguirem. Però, evidentment, vostè diu: «hi ha un acord d'aquest Parlament que ens obliga.» I li puc dir que ho estem fent. Però també hauria d'obligar l'Imsero, i espero que també els obligui, doncs a fer-ho. Sàpiga que nosaltres amb el director actual, el senyor César Antón, director general de l'Imsero, també li hem dit, i ell ha dit que hi posarà remei. També li he de dir al Consejo territorial que hi va haver, i moltes comunitats van manifestar el mateix. Es pot veure a l'acta d'aquest consell territorial quan jo ho vaig dir, i moltes comunitats van manifestar el mateix en aquest sentit. I per tant, doncs és un tema que es ve portant.

Vostè m'ha parlat d'atenció domiciliària. Jo tinc les xifres aquí d'atenció domiciliària en diners: 2010, es van pagar 63.741.249,17 euros; any 2011, 66.669.483,72 euros, i any 2012, la previsió que tenim, que hem signat amb els ajuntaments i consells comarcals, amb el contracte programa, que s'acaba de signar fa pocs dies, 72.456.884,01 euros. L'any..., es va créixer del 12 en relació al 2010, hem crescut un 13,67, hi ha una diferència de 9 milions d'euros, eh? De 60..., li dic en números rodons, de 63 a 66, de 66 a 72.

Per tant, home, jo crec que quan es fan afirmacions, vostè pot consultar els contractes programa, que s'han signat, i veurà aquestes xifres, que són les que s'han anat quadrant i pagant al llarg d'aquests anys. Per tant, jo en aquest sentit no

faig cap crítica al passat, sinó que s'han anat liquidant el que ha passat la gent. Vull dir, perquè això és dels ajuntaments, fan les liquidacions i després es paga en funció d'això. Per tant, aquesta és la manera que s'ha fet.

Amb tot el tema de moratòria, home, jo l'únic que li vull dir, senyora diputada, és que ens trobarem una cosa: el govern de l'estat pagarà en funció dels seus criteris. És a dir, si nosaltres diem: «ens saltem la moratòria», diran: «vostè salti's el que vulgui, però ja s'ho pagaran vostès.» Clar, això també...

Fitxer 06

... tinguem-ho present, que vol dir que aleshores nosaltres, amb una llei estatal que ja està mal finançada, mal dimensionada i mal tot, resulta que a més a més, ens carregarem, a sobre, aquesta part de finançament. Això també tinguem-ho en compte. I d'on hi haurà els diners, si no..., ja veiem com estem en aquests moments en la llei de la dependència, que estem pagant un 70 per cent i l'Estat un 20, i de copagament un 10, vull dir que amb els números rodons, doncs home, ens trobem amb un desequilibri que encara s'accentuaria més.

Per tant, jo els que els demano, també, és que els grups parlamentaris a nivell de l'Estat doncs també intervinguin i donin suport a iniciatives que s'estan portant a terme en aquest sentit. Jo en el proper, i no tinc inconvenient, en el proper consell territorial que hi hagi, tornaré a manifestar-ho i tornaré a dir-ho, i sàpiguen que aquest és el meu compromís, perquè jo també el que trobo absurd, i ho dic aquí, amb tota contundència i claredat és que una persona, perquè va presentar el seu expedient uns dies abans tingui ajuda, i perquè ho hagi presentat uns dies després no tingui ajuda, perquè això com he dit crea un greuges comparatiu que no té sentit.

El que hem de dir és, s'atenen fins a tal grau o tal nivell, però el que no podem dir és tu si, tu no, en funció del dia que has presentat l'expedient, i això crea unes situacions molt desagradables quan et trobes, no només la Generalitat, sinó pensant en els treballadors i treballadores socials dels ajuntaments i consells comarcals quan li ve aquella família i diu: miri, és que vostè ho va presentar una setmana tard, diu, o, si jo no tenia termini, perquè la llei no ho diu, que tinguis un

termini, tu pots presentar-ho quan vulguis, no?, per tant aquesta situació la compartim.

Però també li vull donar la tranquil·litat que sàpiga que el desplegament a Catalunya s'està fent bé, amb dificultats econòmiques, que no les amago, i des del primer dia els he dit, però també en aquesta voluntat que els expedients facin tot el seu curs, i alhora, també ho vam dir des del primer dia, i poden buscar la primera compareixença, això sí que ho vaig dir, que sempre consideràvem prioritari l'atenció de les grans dependències i les dependències severes més que les moderades, per una qüestió de la situació que viu la persona i les seves famílies, per res més, tant de bo tinguéssim molts recursos per a atendre tothom per un igual i tant de bo que aquesta llei estigués finançada, com a mínim com el que diu la llei, que ja sabem que ni així surten els números, però, ara en aquests moments és que no es compleix ni el text de la llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller.

Donaríem per finalitzada aquesta primera part de la comissió. Suspendríem la comissió per a rebre les altres entitats i la reprendríem d'aquí a cinc minuts. Agrair a l'honorable conseller les respostes que ha fet en comissió de les preguntes orals formulades, i agrair-li la seva presència a la seva comissió, a la Comissió de Benestar i Família, així com de totes les persones que l'acompanyen.

Suspenem, com a molt, cinc minuts.

La sessió se suspèn a dos quarts i vuit minuts de la tarda i es reprèn quan manquen nou minuts per a les 6 de la tarda.

Fitxer 07

La presidenta

Bé, bona tarda, reprenem la sessió de la Comissió de Benestar, Família i Immigració.

Permetin-me que doni la benvinguda als compareixents d'aquesta tarda, tant a la Sònia Bardají i Bofill, presidenta de la Federació de Famílies Monoparentals, com al senyor Lluís Vallès, president de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acolloïdores de Catalunya, i la senyora Elisabet Vendrell, presidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais, així com també a les altres persones del públic que tenen a bé, doncs, d'acompanyar-los, i al secretari de Família, que també..., de fet s'ha quedat a la sala després de la compareixença de l'honorable conseller.

Compareixences

acumulades relatives a la situació de les famílies monoparentals, les famílies acolloïdores i les famílies lesbianes i gais (tram. 357-00311/09, 357-00312/09 i 357-00313/09)

L'ordre no el tenim establert, per tant, si els va bé, seguiríem en el mateix ordre en el qual estan vostès asseguts, amb un temps màxim de les seves intervencions d'uns quinze minuts, amb tota la flexibilitat que sigui necessària, i *a posteriori* hi haurà un torn de participació de tots els diputats i diputades portaveus de cada grup parlamentari per un temps màxim d'uns deu minuts, i després un últim torn de rèplica per si hi ha alguna pregunta o alguna qüestió que sigui d'interès per als diputats i per a vostès de tornar a intervenir en aquesta segona part.

Per tant, jo sense més, agrair de nou, insisteixo, la seva presència aquí, i passaria la paraula doncs a la senyora Sònia Bardají com a representant Federació de Famílies Monoparentals de Catalunya per a informar sobre la situació de les famílies monoparentals en aquests moments. Té la paraula la senyora Bardají.

Sònia Bardají i Bofill (presidenta de la Federació de Famílies Monoparentals)

Hola, bona tarda. Primer, agrair-vos que ens vulgueu escoltar una mica i després, us he passat un dossier amb una mica, el resum del que, com estan les famílies monoparentals avui dia a Catalunya, una mica el que nosaltres us volem demanar, el que nosaltres us volem demanar, que ja estem demanant, i després una mica les actuacions que estem fent l'associació i la federació respecte a les famílies monoparentals.

Bé, és obvi dir que, com en moment de crisi, doncs l'augment de pobresa en famílies monoparentals ha augmentat moltíssim, no? Si veieu, tant l'Obra Social La

Caixa ens diu que un 48,8 per cent dels domicilis barcelonins són de famílies monoparentals amb especial vulnerabilitat, i un informe de la UNICEF ens diu que la infància en famílies monoparentals està patint una pobresa extrema.

Nosaltres, com també estem a l'ENOS, que és la federació europea de famílies monoparentals, hem fet un estudi en el qual ens diuen que les famílies monoparentals amb especial vulnerabilitat, aquí a Catalunya, ha crescut un 20 per cent. Que és realment el que ens trobem nosaltres a l'entitat cada dia, no?, moltes famílies amb situacions d'extrema gravetat, i ja nosaltres aquí el que ens preocupa és la infància que ve al darrera, no?, no només les situacions econòmiques que venen, sinó les situacions socials que comporten aquestes criatures, especialment en famílies que són nouvingudes.

Després, una de les coses que nosaltres us demanem, que en la passada compareixença ja us vam demanar, és la pèrdua del dret parentiu per part del pare que abandona la dona en el moment de l'estat..., quan està embarassada, i no es vol fer càrrec. Jo entenc que el codi civil ha estat modificat fa molt poc, però jo sé que ara, Convergència està fent una nova llei de famílies monoparentals, i en la qual m'agradaria que tots vosaltres poguéssiu lluitar perquè, passats dos anys, com una mica el tema de les adopcions, no?, els homes que no s'han fet càrrec en absolut d'aquella criatura, que no han posat els cognoms, que no volia que existís, perdin el dret parentiu, i us explico el perquè, perquè moltes mares, moltes famílies, quan aquests nens són més grans, quan ja tenen vuit o deu anys, aquest senyor vol reconèixer aquesta criatura, trenquem tot aquest nucli que ja ha fet la família composada per la mare, fills o fill, no?, aleshores creiem que això és molt important, perquè normalment aquestes senyores tenen..., econòmicament són molt més vulnerables que aquest senyor, i aleshores els advocats fan realment bestieses, nens que no han vist mai a aquest senyor durant deu o dotze anys, acaben tenint custòdies compartides, o moltes hores, i creiem que això és totalment injust. El que nosaltres demanem és que només en els casos on aquest senyor s'ha desentès, jo no dic els casos que no s'ha desentès sinó en els que realment s'ha desentès, que mai no ha existit cap vincle, que aquest senyor no tingui dret a ser pare quan li dona la gana. Els fills sempre ho poden demanar, però almenys que hi hagi una tranquil·litat en el nucli, tant per a la mare com per al nen. Això és una de les coses que us volem demanar.

Com us explicava, el tema de la pobresa a Catalunya ha augmentat moltíssim. Aleshores, a nosaltres el que ens agradaria, en aquesta nova llei, és seguir recolzant el títol de família monoparental, seguir treballant en ell, i que hi haguessin propostes, les quals nosaltres us les plantejem aquí, reals, perquè aquestes famílies no caiguessin en tanta vulnerabilitat. Vull dir, propostes de «vivenda», d'alimentació, de salut, d'educació, d'ensenyament, d'esport i de treball. Tot això esdevé a que nosaltres cada dia rebem famílies i veiem que això és el que necessiten. Si una família no té una «vivenda» per a viure, doncs ja no podem continuar. Perquè, què està passant ara? Moltes famílies, especialment les nouvingudes, que venen a la nostra entitat, estan convivint set o vuit famílies en pisos de trenta metres quadrats. Aquests nens no se'n surten. Aquests nens, quan venen al nostre racó infantil venen amb una cadireta, i no saben dormir en un bressol, saben dormir només en la cadireta, perquè és on viuen, en aquella cadireta.

Aleshores, això creiem que és molt important, que fem ajudes perquè aquestes famílies no tinguin de viure d'aquesta manera. També creiem que és molt important el tema de l'alimentació. Que hi hagi beques de menjador, perquè a totes les comarques de Catalunya es divideix com ara es divideix a Barcelona, no divideixin entre dos, només, perquè aleshores sempre les famílies biparentals guanyen en aquestes famílies monoparentals, i aquestes donen, si guanyen més de 470 euros no accedeixen a una beca de menjador, aleshores és molt important que hi hagi beques de menjador, beques per a nanos que als setze anys no volen estudiar, que se'ls obligui una mica a estudiar, perquè si no seguim la roda i no ens en sortim. Mares que es vulguin formar, que hi hagi beques per a aquestes mares, que puguin sortir del nucli en què estan.

Després, demanem que hi hagi més flexibilitat en el treball. Intenteu fer lleis que afavoreixin les empreses privades perquè facin conciliació, que hi hagi jornades senceres, no jornades partides, perquè aquests nanos, i sobretot els seus primers anys de vida, necessiten que la mare estigui amb ells, perquè el que sí que trobem és que si no, augmenta molt l'absentisme escolar, augmenta molt que els nens estan al carrer, i això no ho volem.

Moltes mares provoquen que els nens es quedin sols a casa, i aleshores hem d'aconseguir que els polítics feu mides perquè això no succeeixi. Que a les escoles

públiques hi hagi més llindar, que els nens puguin estar de vuit a nou, sobretot el tema del menjador, perquè si no, és un desastre, és quan les mares, si han de treballar, no els van a buscar, i aquí es fa la roda més grossa.

Amb el tema de l'alimentació, sobretot, als nadons. Que els productes de primera necessitat, els bolquers, els biberons, bé, la llet, les «bibis» i tot això, tingui el cost d'IVA zero, perquè si no, els deixen de donar això, i això és importantíssim que no els ho deixin de donar, i això crec que és bàsic. En el tema de l'alimentació de la primera necessitat, intenteu reduir el cost de l'IVA.

Bé, com veieu, més endavant el que us presento és el que s'està fent actualment a la federació, i perquè vegeu exactament com venen els nostres nanos. És important que vegeu aquesta quadre que us hem plantejat, en el qual veureu com estan, en quina fase arriben aquests nanos. Arriben en fases que no tenen absolutament res. Nosaltres com a entitat, estem passant un mal moment però esperem que això s'arregli i puguem seguir ajudant aquests infants que realment són els que ens preocupen, no?, perquè, davant d'una família monoparental sense «vivenda», davant d'una família monoparental sense feina, una dona..., i ja no diguem els casos de dones que no tenen papers, aquells nens es veuen repercutits amb un absentisme escolar molt fort, les depressions de les mares comporten que els nens estiguin estranys, i creiem que és molt important que es segueixi lluitant pel tema de les famílies monoparentals, i especialment aquesta llei que voleu fer, que realment pugui protegir totes les famílies monoparentals.

Bé, i finalment, veureu tots els projectes que s'estan fent, i bé, jo volia ser molt breu perquè tots em coneixeu, tots sabeu les problemàtiques de les famílies monoparentals, i que simplement jo us demano que estigueu units amb el tema de família, que és igual el partit polític sinó que us uniu, perquè realment pugueu treballar per a aquestes famílies i especialment per a aquesta infància.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies senyora Sònia Bardají, la presidenta de la Federació de Famílies Monoparentals. Té la paraula el senyor Lluís Vallès, president de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acolloïdores de Catalunya.

Lluís Vallès (president de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acollidores de Catalunya)

Gràcies, senyora presidenta, diputades, diputats. Els faig arribar també la salutació de les famílies acollidores que estan presents a la sala.

Els agraïm que hagin sol·licitat que una altra vegada vinguem aquí per a poder exposar els nostres punts de vista, no?, i que ens tinguin en consideració per les aportacions que normalment fem. Aquesta vegada més ja com a federació d'associacions. Les nostres entitats estan formades per famílies i persones que han acollit un infant desemparat. A un infant que l'Administració ha hagut de separar de la seva família d'origen i l'ha posat en el sistema de protecció, eh?, o sigui, que són persones que entenem que el millor que podem per a aquests infants és obrir-los les portes de casa nostra. Però són infants amb situacions vulnerables, eh?, i tenen una història d'abandonament, maltractaments i situacions traumàtiques que moltes vegades hem comentat.

Properament també hem de venir al Parlament, a la Comissió de la Infància per a parlar del pacte nacional de la infància a Catalunya, i per tant, avui tots els temes de protecció d'infància que potser ens interessin els deixarem per a aquella vegada. Sí que, i avui parlarem una miqueta més sobre la situació de les famílies acollidores, sí que voldria avançar que, sobre el pacte d'infància, que nosaltres volem estar-hi, però també voldrem un compromís del Govern que el pacte anterior al pacte de la infància, que és la Llei d'infància, sigui desenvolupada, no?, i comenci a executar els reglaments i aquestes coses per alguns dels aspectes de la Llei d'infància que ens preocupen molt, però d'això ja en parlarem la propera vegada.

Quan parlem d'acollir, hem de dir que les famílies acollidores és una experiència molt maca, extraordinària, eh? Els infants aquests han caigut al fons d'un pou, n'ha passat alguna de grossa, i els traiem d'aquest pou, eh?, no és exactament així, perquè oblidaríem la tasca dels treballadors del centre, eh?, però la sensació que tenim és aquesta, perquè tot i la tasca que puguin realitzar aquests treballadors, acollir-lo en una família, tenir referents que fan de pare i mare i la resposta que veiem dels infants quan són acollits és extraordinària. I sovint ens trobem amb infants que tenen bloquejada la parla, als cinc anys encara no parlen, infants amb discapacitats que són incapaços de caminar, enuresi, encopresi, infants que

només saben relacionar-se de forma agressiva, i un etcètera realment molt llarg, i aquest canvi que fan aquests infants, que és sensacional, es nota en la mateixa expressió, i també en resultats a llarg termini, eh? Només si mirem estudis sobre quin és el rendiment escolar dels infants un cop són acollits ens adonaríem d'aquests aspectes i de molts altres que també existeixen en altres estudis, però no hi entrarem.

Ara bé, el que els voldríem exposar, i una mica amb claredat, és que tot això, que sembla tan magnífic, no?, no és gratuït, eh?, la dedicació i la disponibilitat per a acollir aquests infants, amb la seva història i la situació que encara no està definida mai, és gran, i l'altre dia, entrant a casa d'uns acollidors hi havia una imatge que resulta molt familiar, no?, que era l'acollidor al costat de l'infant repassant absolutament des de les nou del matí a les cinc de la tarda què s'havia fet a l'escola per tal de reforçar tots aquells aspectes, no?, o tot el pla d'activitats per a suplir determinats dèficits emocionals que tenen, o per a trobar vàlvules d'escapament que aquests infants moltes vegades necessiten, no?

Llavors hi ha una disponibilitat molt elevada de les famílies quan estem amb aquests infants, i a més, cal conviure amb unes situacions específiques que a aquests infants els toca viure, eh?, i bàsicament en destacaria dues d'importantes. Una és la incertesa sobre el seu futur, eh? Molt sovint hi ha una situació de provisionalitat que s'allarga en el temps, i s'ha de saber conviure amb aquesta situació, que estaria bé que no fos provisional tant de temps, però que és una de les situacions que ens costa de viure.

I l'altra és que han d'establir relació amb la seva família d'origen, eh?, les visites que poden tenir, a vegades són positives, a vegades no estan del tot ben enteses, o hi ha expectatives irrealistes, i cada cas té la seva peculiaritat, però com a mínim podríem dir que la situació és complexa, no és una situació fàcil, no? O sigui que..., al final la sensació de perill, ai, la sensació...

Fitxer 8

... que tenim, és que les famílies acollidores de vegades se les veu esgotades, eh?, cansades. Estan gastant molts esforços per la vida i benestar d'aquests infants. I

fins i tot alguna vegada em dóna la sensació, i això és una apreciació personal, que un pèl massa.

I crec que no hi ha problema, eh? No..., ho fem contents, ho fem..., és una opció que prenem, la de cuidar infants que no són nostres i que estan en aquesta situació. Bé, aclareixo que en el cas dels acolliments en família aliena sí que és una opció voluntària. En el cas dels acolliments en família extensa, que és una opció inclús prioritària, aquesta voluntarietat tampoc existeix, no? Inclús és una situació més sobrevinguda en tractar-se de familiars dels infants que estan desemparats.

Tota aquesta introducció, arribats a aquest punt, era l'objectiu una mica per dir que el que ens cal a les famílies acollidores és una miqueta d'ajut i d'acompanyament en aquesta tasca. O sigui, diguem-ne, la demanda principal seria: tot això ho fem, tot això està molt bé, però tot això ens costa molt. I ens agradaria sentir-nos ajudats i acompanyats en aquesta tasca. Bàsicament, disculpeu el rotllo, que sigui tan llarg, eh? Per tant, en aquesta tasca d'acompanyar o d'ajudar pensem que es pot fer i pensem que se'n pot fer molt. Potser semblen coses..., tonteries.

Ja sabem que vostès han discutit sobre la darrera reducció dels ajuts als acolliments. Entenem que la situació econòmica d'ara no és..., no ens agradaria entrar per aquí perquè tampoc pensem que és el més important, eh?

De totes maneres, sí que voldríem recordar, en aquest aspecte, dues cosetes. Una, és el benefici social que obté l'infant pel fet d'estar amb una família, i poder construir persones amb futur, amb estabilitat emocional, això inclús, encara que fos car, valdria la pena de fer-ho, no? I l'altra és que l'acolliment és una mesura més econòmica que retenir infants en centres d'acolliment. Per tant, bé, en l'aspecte econòmic només recordar aquestes dues coses.

I clar, evidentment, quan es veuen que en termes reals els ajuts als últims 10 anys han anat baixant progressivament per temes d'inflació o per altres coses, dius: ens agradaria que, potser, a vegades, s'actualitzessin les coses; entenc que avui no és dia ni els anys per anar demanant aquestes coses.

Sí que ens voldríem centrar en mesures que potser no tenen cost econòmic o potser que són de cost econòmic petit, no? I en aquest sentit els faríem unes pinzellades, que serien, per una banda, nosaltres pensem que si ens solucionessin

una mica més bé l'accés a les places escolars ens ajudaria força. Constatem que, malgrat el benefici de viure en família, tots els infants, en major o menor grau, tenen problemes d'escolaritat, i sempre estem compensant alguns dèficits que aquests infants presenten, no? I hi ha unes certes dificultats pràctiques que les famílies ens trobem en l'accés a un centre escolar en el moment d'acollir, si no estem acollint en un període de matriculació o en matriculacions més enllà dels 3 anys, és bastant difícil de poder accedir a determinades escoles de determinades àrees si ens interessen.

Després hi ha una necessitat de la família acollidora de sentir que l'escola, allà on portarà aquell infant, podrà anar-hi 4 o 5 vegades l'any com a mínim, no? I jo diria que si fem una estadística, les famílies acollidores, d'entrevistes amb els mestres, en deuen multiplicar per 4 o per 5 el que fa una família normal. A vegades dona la sensació que un és part de la plantilla del centre educatiu quan no és cert, no? Ens coneixen força a tots els acollidors a qualsevol escola.

I algunes vegades constatem la necessitat de canviar d'un centre, perquè hi ha alguna situació anòmla amb aquell infant, i veiem que dius: aquí les coses s'estan desviant i voldríem poder canviar d'un centre, no? I llavors tot aquest tema de l'accés a les escoles pensem que seria una bona ajuda.

I a més, encara que no ho necessitéssim, encara que no fos necessari canviar de centre, encara que no fos necessari que fos una escola concreta o una altra, sí que a les famílies acollidores els donaria la sensació que a darrere existeix l'administració. O sigui, no es preocupi, quan vostè acollí un nen entrarà a l'escola que em digui, no? No és exactament així, eh?, però, dir: «farem l'impossible perquè vostè aquest aspecte el tingui solucionat. I quan vostè necessiti canviar d'escola, anirà pel davant de com sigui, no?» I actualment, tot i que hi ha mecanismes i sempre acabem trobant la bona fe de l'inspector d'ensenyament que toca, doncs ens agradaria que això fos una sensació que les famílies acollidores tenim.

Segon. L'altra cosa que volíem considerar és quan els infants arriben acollits als 18 anys. Nosaltres entenem que, actualment, tal com està plantejat el suport als 18 anys, quan els infants arriben acollits amb un família, no és exactament com ens agradaria, eh? Pensem que les prestacions actuals estan pensades més per nois sense referent i no és el cas dels que arriben acollits. En algun altre moment ja

m'estendria en aquest detall del per què considerem que quan arriben acollits als 18 anys, potser, mantenir-se a la família acollidora no és el mateix que quan se surt d'un centre. I potser enlloc de mantenir pisos tutelats, potser podríem intentar abordar l'acolliment d'aquell infant quan arriba als 18 anys.

Després també constatem que tenim necessitats de mesures de suport per cobrir qüestions relacionades amb la salut mental o amb malalties ja més cròniques. I és cert, sovint ens trobem amb infants que tenen malalties cròniques o malalties mentals i, moltes vegades, sobrevingudes, que ni tan sols eren detectades en el començament de l'acolliment. I, clar, a qui li toca l'esforç econòmic a l'hora de la receptes i medicaments crònics és a la família acollidora, no? Només que s'equiparés l'infant tutelat a un pensionista, per exemple, ja seria una solució molt elegant i que ens ajudaria força.

Després, com a quart punt, nosaltres considerem que, potser, alguna cosa equiparable –i això ja és pensar en veu alta, gairebé–, el que és els carnets de famílies nombroses o famílies monoparentals, donaria..., ja sé que econòmicament el carnet súper 3, moltes vegades és més útil, eh?, però donaria un recolzament explícit a les famílies acollidores. Tenir algun reconeixement que després, a determinades matricules o en determinades situacions es fa servir, atesa la situació específica, pensem que és una cosa que no..., que no es descarta, eh? Però la llancem així com a idea.

I després, que quan legislin, considerin que les famílies acollidores també existeixen, eh? És un tòpic però, moltes vegades, llegim lleis i com que no són fills, no és una realitat familiar, ni estan..., i llavors no es considera, eh? L'única part que mai s'obliden és quan es tracta d'accés a beques, llavors, sí, que la família acollidora hi és, però quan no... En altres casos, a vegades, hi ha oblits. Ja sé que des que nosaltres venim per aquí, doncs ja no us oblideu tant, no?, però estaria bé que ho tinguessin en compte.

I agafant una comparativa que va sortir en un diari no fa molt, per als infants que han tingut una vida normal, les oportunitats són com el metro, passen cada 3 minuts o cada 4 minuts. Per determinats infants són com el metro de nit, passen cada 20 minuts, i potser per determinades persones no passen mai els metros, eh? Les famílies acollidores seria la sensació o amb l'equiparació d'un comboi del metro. I aquí caldrien dues cosetes: una és que el metro passi més sovint, o sigui,

que existeixin més famílies acollidores, i l'altra seria que, quan el metro arriba a l'andana, hi hagin nens per acollir. Perquè una cosa que ens trobem molt sovint és, i és una cosa que constatem continuadament, és veure nens que s'acullen que ja feia quatre anys que estaven vivint en un centre, no?

I penso que la celeritat de determinades mesures ajudaria força perquè aquí ens trobem amb dos problemes: el nen que entra en un centre amb 3 anys i diem que sigui acollible als 7 anys, trobar famílies acollidores és més complex, i després reparar..., més que reparar, fer el vincle emocional que necessitat aquest nen als 7 anys també és més complicat. Aquí penso que hi ha una àrea de millora que podrien vostès punxar al govern, però ja veig que aquí hi ha representants i ja m'estan escoltant.

I llavors ja voldria concloure la compareixença –no sé com vaig de temps– que bàsicament la idea és aquesta: acollir està molt bé però té les seves coses, que gratuït tampoc és, diguem-ne, té el seu desgast i que, per tant, diguem-ne, aquestes pinzellades que els hem fet és perquè ens ajudin i ens acompanyin en aquesta tasca que estan fent les famílies.

Pensin que les famílies acollidores se'ls demana una flexibilitat bastant gran, no? Perquè, no només és en aquestes situacions i angoixes que han de viure amb l'infant, sinó se'ls demana que acollin un infant i potser retorni. O se'ls demana que, potser no, potser es quedi per sempre a casa teva, o inclús que arribi a un procés adoptiu, o potser que tingui unes visites d'aquesta manera o, a més, que les visites que siguin en horari escolar, mira, i en horari laboral, que després ens fa anar una mica de bòlit, no? I per tant aquesta disponibilitat i flexibilitat penso que ha de tenir..., que s'ha de mimar una miqueta. Ja dèiem que ho fèiem perquè volíem, eh?

I si de cas, després els passarem un parell d'informes que hem fet o que teníem preparats ja fa temps, el que passa que no eren específics de la compareixença. Un és sobre l'acolliment familiar i les oportunitats educatives, tot aquest aspecte de l'escola, que hem intentat incidir una miqueta. I un altre és totes unes consideracions que vam fer a propòsit de l'informe del síndic de greuges que va fer el juliol de l'any passat. I vam fer unes petites reflexions, que penso que poden ser d'utilitat vostra.

Voldríem acabar dient que acollir és una forma d'estimar i donar solidaritat a qui ho necessita, eh? Una forma despresa, a fons perdut, sense dates fixes, i per compartir la vida a qui no uneix cap lligam preestablert.

I moltes gràcies per escoltar-nos.

La presidenta

Moltes gràcies a vostè, senyor Lluís Vallès, president de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acollidores de Catalunya. I ara té la paraula la senyora Elisabet Vendrell, presidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais.

Elisabet Vendrell Aubach (presidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais)

Moltes gràcies, honorable presidenta. Moltes gràcies il·lustres diputades i diputats, secretària de família, per haver requerit l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais a participar avui amb vosaltres a la vostra Comissió. Nosaltres som –com ja sabeu– una Associació de mares o pares lesbianes o gais o transsexuals, que tenim fills o que esperem tenir-ne, i aquests fills arriben a les nostres famílies, doncs, o bé per l'adopció, nacional o internacional, o bé per tècniques de reproducció assistida, o també ara estan arribant famílies que han fet gestació per subrogació a països forans, o famílies que han tingut fills, doncs, per relacions heterosexuales anteriors. En tot aquest procés, clar, està quedant com a molt necessari l'evidència que, realment, necessitem que les nostres polítiques que faci el nostre país, doncs, tots vostès, les polítiques de família que es facin tinguin en compte, realment, aquests lligams socials de família i no tant el que serien els criteris més biologistes, no? Estem constituint famílies i aquí, a més a més, doncs també n'hi hagut una mostra, no?, la diversitat familiar del nostre país, en aquests moments, és extensíssima i cal basar-nos en això.

Nosaltres com Associació acabem de celebrar ara, el senyor Ramon Terrassa va presidir la inauguració, la Segona Trobada Europea de Famílies Lesbianes i Gais i Transsexuals aquí a Catalunya, vam ser la nostra Associació l'encarregada d'organitzar-ho i de..., bé, de ser-ne les amfitriones. Va ser un gran trobada, realment n'estem molt molt contentes i orgulloses, i en aquesta trobada, sobretot de cara a Europa, hem pogut, doncs, mostrar que aquestes famílies hi som..., dic Europa perquè aquí ja ho sabem més, potser, no?, ja ens ho creiem més. Que

aquestes famílies existeixen, que hi són, que aquests infants hi són, no ens els inventem quan apareixen lleis, sinó que ja existeixen, i han existit sempre, els fills i filles de lesbianes i gais. I no podem ignorar-los, no? Jo penso que ha sigut aquesta trobada un motiu d'orgull per a nosaltres, com a país, perquè hem mostrat a Europa que aquí les coses s'estan fent bé, s'han fet bé, i es continuen fent bé, no? I el recolzament que hem tingut del nostre govern en aquesta Trobada, doncs, ha sigut importantíssim. I per tant, ha sigut molt, molt il·lustrador pels europeus que han vingut veure quina és la situació aquí al nostre país.

D'alguna manera hem pogut, doncs, constatar que el fet d'haver reconegut legalment aquestes famílies, a Catalunya i a Espanya, no només ha estat promovent el benestar en aquestes famílies i d'una manera, a més a més, molt considerable, sinó que ha estat com un indicador de bona salut de la nostra societat, d'aquesta riquesa social que tenim, no?

Quan s'està reconeixent la diversitat familiar, quan s'està reconeixent per llei i emparant, sobretot, protegint aquests infants, i també doncs tota la diversitat afectiu i sexual, realment, està sent un mirall de riquesa social. I en aquest sentit, doncs, Catalunya, pensem, que ha estat molt molt pionera, no?

Fitxer 9

I així mateix, evidentment, també hem pogut constatar, com ja sabíem altrament, que tots els fills i filles de les famílies lesbianes, gais i transsexuals que estan en una situació de desprotecció en països europeus..., no cal anar gaire lluny, quan la seva situació jurídica i legal no es correspon amb la seva realitat familiar això crea unes situacions de desempara importants.

I d'alguna manera ens portava, com a conclusió final d'aquesta trobada –permeteu-me, perquè estic posant un exemple que ha estat una trobada europea–, però és que per nosaltres ha sigut molt important adonar-nos-en –que ja ho sabíem, però ens ha servit molt– de la necessitat de mantenir avui al nostre país el matrimoni igualitari.

Com sabeu, i a partir d'aquesta compareixença també, volia demanar al Partit Popular que insti a Madrid que retiri el recurs d'inconstitucionalitat ha posat a la llei de matrimoni. El fet que existeixin unes lleis que emparen, que igualen i que

realment protegeixen les famílies lesbianes i gais, i per tant els seus fills i filles, ha donat uns nivells de benestar que no tenen aquests infants avui a Europa. I per això ens sembla prioritari començar des d'aquí.

Demaniem, doncs, per tant –i això sí que us compet a vosaltres, a vostès, perdoneu–, que el Parlament de Catalunya fes un pronunciament de mantenir, de la necessitat imperiosa que es mantingui el matrimoni igualitari a Espanya, amb tot el que se'n derivaria.

A part d'aquesta demanda, que penso que seria la més bàsica, més important i per la qual potser em sento més honrada de poder estar aquí defensant-la avui, a part d'això, com ja saben vostès, i en la meua anterior compareixença també, ja vaig dir i continuem amb els mateixos temes. Per exemple, en el tema de l'adopció, l'accés a l'adopció per a les parelles lesbianes i gais, continuem seguint vetllant per realment millorar, per realment evitar situacions d'homofòbia, que encara arriben famílies, encara ens arriben parelles dient que han sentit homofòbia en el procés d'idoneïtat.

Intentem, doncs, que puguem anar millorant els protocols d'accés als certificats d'idoneïtat, perquè realment aquestes situacions no es donin. Poder garantir al màxim la igualtat i que les parelles es sentin realment ben tractades.

També una altra demanda que ja fa temps que venim fent, i que pensem que hi hauríeu de poder treballar una mica, és la necessitat d'obrir vies a l'adopció internacional per a les parelles lesbianes i gais. Hi ha països on en aquests moments és possible, podria ser Estats Units, Sudàfrica o Ciutat de Mèxic, i està costant molt avançar en aquest sentit.

Doncs, aquesta és una altra de les nostres demandes. Com el fet que continuem demanant també que es faci una segona anàlisi, una segona valoració en els casos que una família ha resultat ser no idònia amb el certificat d'idoneïtat. No són gaires aquests casos, i per tant ens sembla que econòmicament no és una despesa important pel país, i sí que en canvi dona una sensació de protecció, de cura per a aquelles famílies que s'han sentit denegades en el seu procés d'accés a la maternitat o a la paternitat, que és molt dur. I aquesta seria una demanda que posaríem de bracet amb les associacions per a l'adopció; no és una demanda només de les famílies lesbianes i gais, sinó aquelles famílies, aquelles parelles que

es veuen denegats necessiten una mica més aquest acompanyament i no sentir-se tant malmesos.

Bé, en aquest mateix sentit, també continuem demanant la revisió de casos que hi ha hagut de no idoneïtat, d'idoneïtats denegades, que es poguessin revisar.

Un altre tema que nosaltres sempre us venim a explicar, no? La discriminació que encara existeix pel que fa a l'accés a les tècniques de reproducció assistida de les parelles lesbianes. En aquest context de crisi actual això encara s'ha vist augmentat. Les parelles lesbianes són automàticament denegades en la sanitat pública per un factor que no hi ha demostrada la infertilitat d'aquestes dones quan hi accedeixen. Bé, nosaltres el que diem és que sí que hi ha un factor d'infertilitat de parella –dues dones no seran fèrtils entre sí– i aquest hauria de ser un criteri que les igualés a l'hora de poder accedir a una llista dintre de la sanitat pública.

En els temes de la gestació per subrogació, entenem i som conscients que, evidentment, al nostre país això no es pot fer, però el que no admetem o el que denunciem, en tot cas, és el tracte diferent, i per tant discriminatori, que pateixen les parelles de gais –dic gais, perquè encara de parelles de lesbianes no en tenim coneixement, però segur que hi ha parelles de dones que volen fer gestació per subrogació fora del nostre país–, dic que existeix un tracte diferent, i per tant discriminatori, a les parelles de nois quan van a tenir el seu fill per gestació subrogada als Estats Units.

Quan ho fa una parella heterosexual entra a Espanya i els papers són automàticament reconeguts i no hi ha cap problema. Quan ho fa una parella de nois, que als Estats Units sí que ha tingut els seus papers en regla i consten legalment com a dos pares, a Espanya no es reconeix aquesta inscripció. O sigui, no entrem en el debat de si gestació subrogada, sí o no, sinó que la que existeix i que s'està acceptant per a les parelles heterosexuals es pugui acceptar també per una parella homosexual, quan a Espanya i a Catalunya hi ha igualtat en aquest sentit, entre les parelles.

I per últim, i ho he deixat per l'últim perquè precisament és el més important per nosaltres, i creiem que aquí sí que hem de fer-hi un esforç molt gran com a país, és en educació. Portem ja, des del març del 2005, que aquest Parlament va aprovar l'adopció per a les parelles de lesbianes i gais –per tant portem ja set anys

d'ús de la llei que permetia l'adopció legal dels nostres fills al nostre país—, per tant ens sembla, constatem encara que a nivell educatiu no hi ha hagut un suficient esforç per realment incloure la diversitat familiar –i aquí sí que..., evidentment, la nostra és una tasca per la diversitat familiar LGTD—, però penso que aquí hi hem d'anar totes les diversitats familiars que imperen avui a les aules.

Encara avui l'escola continua tenint un formulari que demana al nen o la nena que posi el nom del pare i el nom de la mare, i la criatura ha de tatxar el que no té i afegir el que té.

Encara avui, quan se'ls demana que facin un dibuix de la seva família, està encasellat perquè hi hagi un papa, una mama i criatures. I aquí, doncs, les diversitats familiars serien múltiples. I la nostra, evidentment, és la que voldríem.

Ens sembla que la visibilitat a les escoles és un pas imprescindible perquè es respecti, perquè s'accepti la diversitat familiar, i evidentment la diversitat que portem les famílies lesbianes, gais i transsexuals.

I per tot això nosaltres, com a entitat, hem fet un esforç molt gran amb el suport, evidentment, d'entitats –de la secretaria de la Família, d'esponsors que hem tingut—, per produir aquest documental que us hem deixat aquí, damunt la taula, el *Right to love*.

Jo no sé si ho recordareu. Ja fa uns anys també us vam repartir el documental *Homo Baby Boom*. En aquell moment, el 2008, la FLG produeix l'*Homo Baby Boom* i el que preteníem en aquell documental és senzillament mostrar com de normalets són els nostres nens i nenes, i com de normaletes són les nostres famílies. I realment ho vam aconseguir, perquè la gent quan mirava aquell documental acabava dient: «Ah, doncs és això?» Doncs, sí, ja està, és que només som això.

Doncs, ara hem volgut fer un pas més enllà, i precisament en motiu de la trobada europea. Aquest documental recull –i jo us animaria molt que el miréssiu—, aquest documental recull la realitat de famílies lesbianes, de famílies gais i una família de transsexuals lesbianes de diferents països d'Europa. Surt una família catalana, una d'espanyola, una de França, Itàlia, Grècia, Suïssa i Holanda. I és fort. És fort, perquè, realment, ens omple d'orgull a nosaltres, com a catalans i com a espanyols, perquè realment estem molt bé aquí. Jo estic encantada de la vida

d'estar avui compareixent explicant-vos els problemes que tenim, però, és clar, si em comparo amb Europa no em puc queixar de res.

En aquest documental la seva directora ha sabut documentar molt bé que la vivència dels nens i nenes, i de les famílies, en la seva quotidianitat és igual aquí que a Itàlia, que a França, que a tot arreu. És allò que us deia abans: aquests nens existeixen, són i ja està, i no té més. Però el que sí que és molt diferent és el tracte totalment de desempara que tenen aquests nens i nenes si els seus pares o mares viuen o són catalans, o són suïssos, o són grecs.

Llavors, les situacions de desprotecció ens porten, realment, a veure la necessitat que Europa ha de..., hem de caminar per assolir unes legislacions comunes, que seria només el respecte pels drets humans.

Res més, doncs.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, a les tres entitats, per la brevetat de les seves intervencions. Cap d'elles ha esgotat el temps que tenien assignat.

Passaríem ara a la intervenció dels diferents grups parlamentaris. Cadascú disposa d'un temps d'un deu minuts, i començaríem pel Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, presidenta. Comencem donant la benvinguda, com no podia ser d'una altra manera, tant a la presidenta de la Federació de Famílies Monoparentals, la senyora Sònia Bardagí; també el senyor Lluís Vallès, president de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acolloïdores de Catalunya; la senyora Elisabet Vendrell, la presidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais. També a les diferents persones de les diferents entitats que les acompanyen, així com el secretari de Família.

Agrair-los la compareixença, sobretot el contingut d'aquesta compareixença i també la feina que fan cada dia. Jo crec que avui, aquesta compareixença, precisament aquesta claredat i aquesta concreció en totes les propostes que ens han fet, demostren o mostren la utilitat d'aquestes entitats que vostès representen.

És a dir, el fruit de tota aquesta feina que fan dia a dia i que avui ens han vingut al Parlament amb aquestes propostes molt concretes, algunes de les quals ja coneixíem i algunes de les quals ja es porten treballant fa temps, però és evident que com que són temes no resolts hem d'insistir i hem de continuar per aquest camí. Prendrem nota, saben que ens tenen al seu costat per tal de donar-los suport en totes aquestes reivindicacions.

I tal com vostès han dit, és evident que vivim en una situació dramàtica per a milers de famílies del nostre país, per la situació econòmica, i evidentment les famílies..., la diversitat de les famílies que vostès representen no són una excepció. Per això, des del grup socialista venim insistint –tant en aquesta mateixa comissió com també en la comissió d'Infància recentment creada al Parlament, i en la qual tindrem també ocasió de continuar debatent alguns dels temes plantejats–, venim insistint que el que cal ara és un major suport per part de les administracions per tal de pal·liar els problemes i no crear-ne de nous en algunes retallades injustificades de caire ideològic, que no fan més que agreujar la situació d'algunes de les famílies de casa nostra.

Podem parlar en temes educatius, per exemple, molt àmpliament, que afecten de ple no només el present dels nostres infants, sinó també, sobretot, el seu futur; de temes de salut –se n'ha fet també alguna referència–; de temes de justícia o de les contínues amenaces, i també al final ara en feia referència, del retrocés en alguns dels drets civils aconseguits al llarg d'aquests últims anys de govern d'esquerreres al nostre país.

Per tant, jo crec que tots plegats hem de lluitar perquè aquesta crisi no deixi pel camí molts d'aquests avenços que hem aconseguit, com deia, al llarg d'aquests últims anys.

Una crisi econòmica que ha fet augmentar de manera alarmant la situació..., el número de famílies que viuen en situació de pobresa o al límit del llindar de la pobresa, situacions molt dramàtiques per part de milers de famílies del nostre país en índexs elevats també pel que fa també a famílies monoparentals i que, per tant, s'ha de treballar molt insistentment, i per això venim reclamant un pla de xoc al Govern per a pal·liar aquests efectes.

I ara en parlàvem, fa poca estona, també amb el conseller, que ha estat en aquesta mateixa comissió, una situació de crisi que fa augmentar també les situacions de risc per a molts infants i adolescents del nostre país i que, per tant, també caldria treballar-hi.

Algunes de les seves propostes són de caire econòmic, és evident. Sabem quina serà la resposta del Govern, però des del Grup Socialista continuarem insistint, perquè estem convençuts que es poden aconseguir més recursos, més ingressos i que es pot prioritzar la inversió social i segurament no altres com les que s'estan fent últimament.

Són temes, per exemple –alguns s'han plantejat–, beques menjador, transport escolar, escoles bressol, mesures per conciliar la vida laboral i familiar, les prestacions per fer front als acolliments, una tasca que, per cert...

Fitxer 10

...com també s'ha posat de manifest, no és fàcil, es fa de manera voluntària i l'únic que es demana en alguns casos és aquest suport mínim per part, no només de la societat, sinó també de l'administració, que és la que ens representa.

Però hi ha altres que no són mesures que impliquen un compromís econòmic i, per tant, jo entenc que aquí sí que ens hem de posar a treballar tots plegats per a poder-los tirar endavant. No impliquen un compromís pressupostari sinó la voluntat i també els canvis legislatius necessaris, que haurem de detectar quins són per tal, per exemple, en temes d'adopcions, que s'ha plantejat, i que poguéssim arribar a acords per tal de facilitar la vida a totes aquelles persones que vulguin optar per l'adopció.

Per tant, des del Grup Parlamentari Socialista sí que ens agradaria posar-nos de nou a la seua disposició. No els formulo cap pregunta perquè entenc que la pilota la tenim ara damunt la teulada dels grups parlamentaris, després d'escoltar tota aquesta bateria de propostes que ens han fet i que estudiarem amb detall, per tal d'anar prenent les iniciatives oportunes, i que puguem parlar d'aquí uns mesos i que..., no sé si tot, però almenys una bona part, ho haguem aconseguit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Partit Popular té la paraula la senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, presidenta. En primer lloc, jo també vull agrair, doncs, la presència avui aquí de la senyora Sònia Bardají, de la Federació de Famílies Monoparentals, el senyor Lluís Vallès, de la Coordinadora d'Associacions de Famílies Acollidores de Catalunya, i la senyora Elisabet Vendrell, com a representant de Famílies Lesbianes i Gais de Catalunya. Gràcies a vosaltres per estar aquí en aquesta Comissió. Crec que ens tornarem a veure aviat, ens tornarem a veure aviat en la Comissió d'Infància. Però bé, jo crec que tot el que avui heu exposat aquí, en aquesta Comissió, doncs, tots en prendrem nota. I intentarem o pressionarem a qui tingui la competència, que en aquest cas crec que és el govern, doncs a posar fil a l'agulla i a què les vostres propostes doncs puguin convertir-se en realitat, no?

La senyora Vendrell comentava, no?, parlava de la diversitat familiar, que la diversitat familiar és extensíssima. Jo ho corroboro totalment, i és en aquesta diversitat on la situació és complicada en tots els àmbits, en tot el que és la institució de la família, no? Una situació complicada des del punt de vista econòmic, i potser tal vegada també de del punt de vista de dret.

Crec que hi ha una situació de crisi econòmica, però també hi ha una crisi de valors, i són famílies estables heterosexuales les que poden per dificultats, famílies desestructurades heterosexuales, famílies monoparentals, famílies acollidores, famílies lesbianes i de gais, famílies nombroses, famílies amb infants amb discapacitat, és a dir, jo crec que les situacions a les famílies és tan peculiar, que potser s'hauria de de fer..., s'hauria de personalitzar, doncs, cada família i veure què és el que necessita, doncs, cada una, no?

Bé, per nosaltres protegir la família crec que és un dels primers deures de l'administració, del govern, però no solament des del punt de vista econòmic, que sí que és veritat que fan falta recursos per tirar endavant a les famílies, i més en situacions de crisi com les que estem patint. Però –com ja he fet referència– crec que igual d'important és, doncs, lluitar per una sèrie de drets que són bàsics, entenem, per a totes les famílies.

El primer dret seria el dret que tenen els pares, mares, a escollir el tipus de família que volen constituir. És a dir..., bé, i sempre tenint en compte, doncs, que no perjudiqui els infants. Perquè, per tot el que s'ha dit aquí i per tot el que veiem, l'infant és el punt de referència de la família. I quan una família va bé és perquè els fills van bé, si els fills no van bé és que aquella família comença a trontollar, no? Per tant, primer, el dret a escollir el tipus de família, no?

El segon dret seria el dret a educar els fills en llibertat, triant el model educatiu que ells creguin convenient. I en aquest sentit, crec que el Lluís, el Lluís..., has fet referència, no?, doncs que, en el tema de l'educació, que s'hauria de facilitar l'accés a les places escolars a aquests nens que han estat acollits.

En tercer lloc, parlaria del dret de les famílies i dels fills a l'estabilitat de les relacions familiars. Donant-los tot el suport necessari per resoldre les seves dificultats.

I finalment, i també en parlava la senyora Bardají, del dret a la conciliació de la vida familiar i la vida laboral, no? O sigui, jo crec que cal implantar una verdadera política de conciliació treball-família doncs que permeti poder estar el màxim de temps amb els nens i, bé, en aquest sentit, jo crec que el govern hauria de fer un esforç per desenvolupar o acabar de desenvolupar la llei de suport a les famílies i en els següents punts: primer, la creació de serveis d'atenció a infants en els llocs de treball o a prop d'ells i, en segon lloc, en enfortir els sistemes de coordinació entre les administracions públiques i les organitzacions socials per actuar amb més eficàcia en l'assistència d'aquelles famílies que es troben en risc d'exclusió social, pobresa sobrevinguda o atur de llarga durada.

Bé, també..., bé, a mi se m'ha quedat..., bé, m'he quedat així molt preocupada, no? O sigui, quan la senyora Bardají parlava del tema de la vivenda, no?, que en 30 metres quadrats s'hi poden trobar doncs 7 o 8 infants que estan allí vivint. A veure, jo crec que això..., s'hauria de posar una solució però ràpida, urgent. Perquè és que ja..., bé, és que està tot dit, no? Crec que el govern això ho hauria..., hauria de prendre nota i prendre mesures urgents.

Li volia preguntar a la senyora Bardají pel tema d'El Racó infantil. Que, bé, fa pocs dies va sortir publicat, em sembla que deia, no?, que es tancaria el racó infantil, que és, bé, és una escola bressol, és una escola bressol improvisada, i no sé al

final com ha acabat aquest tema, si ens poguéssiu explicar com està la situació? Bé, després, sí.

I després també al senyor Vallès, també voldria que ens expliqués com valoreu des del vostre sector, doncs aquest impuls del govern en donar acolliment o en donar especial èmfasi a l'acolliment en família extensa, no? I em refereixo també a què ahir el director de la DGAIA, doncs, a Lleida, va presentar precisament el projecte pilot «La meua família m'acull», i jo, bé, com que sóc d'allí, doncs..., bé, m'agradaria saber a veure què en penseu, d'això.

Bé, recollim totes les vostres propostes i sabeu que estem a la vostra disposició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Marisa Xandri. Té la paraula la senyora Laura Massana en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, presidenta. Donar també les gràcies i la benvinguda a la senyora Bardají, al senyor Vallès i a la senyora Vendrell, i a les persones que els acompanyen.

Primer, agrair-los la forma d'exposició també. Com que treballen molt i treballen en una cosa molt concreta, saben molt clar el que volen i el que necessiten, eh? I en aquest sentit nosaltres hem pres bona nota.

Jo crec que també hem de parlar una mica avui del context en el que estem. I això ve als apunts que he pres en relació a la preocupació i les preocupacions molt més concretes de la senyora Bardají, pel que fa a la situació general, que és d'emergència social total. I ella ho sap molt bé perquè parla d'un tipus de família, que és la família en què hi ha un sol membre, i jo gairebé, inclús, li diria que ja podríem deixar de parlar de monoparentals i dir «monomaternal», eh? Perquè per les pròpies explicacions i pel coneixement que en tenim, sabem que la majoria són dones.

I de fet, les enquestes sí que ens donen que aquesta pobresa infantil es veu reflectida també en les dones menors de 29 anys, que són les que ara estan patint

més la pobresa, eh?, més enllà de la gent gran, perquè la gent gran cobra una prestació. I crec que això també és una part del debat, i això jo li volia demanar especialment a la senyora Bardají, com veuria ella, i de fet tots els de la mesa, eh?, en aquest sentit, els que heu comparegut, la creació d'una renda garantida de ciutadania, que això així ho diu l'Estatut, que vindria a ser, doncs, una garantia de rendes a aquelles persones que han perdut la feina, i que en aquests moments estan passant per molt mal moment, i que això serviria una mica, doncs, perquè totes aquestes persones que es troben ara en risc d'exclusió o no exclusió poguessin tenir aquesta subsistència. Creiem, nosaltres una cosa, que valorem, i de vegades la pensem molt especialment en relació, justament, a les famílies «monomaternals», que creiem doncs que en aquest sentit és important.

En ser una demanda concreta, nosaltres la comparem, òbviament, perquè ja ho hem fet sempre, que és la pèrdua del dret parentiu en les circumstàncies en les que s'expliquen. Tindrem una llei de família, no serà una llei de famílies, que això és una altra qüestió, es dirà una llei de famílies, el senyor Terrassa n'està preparant una. Crec que no serà només monoparental, sinó de la família, si no m'equivoco. I allà potser podem treballar d'alguna manera i intentar realitzar aquesta batalla.

De fet, la senyora Bardají feia molt l'enfocament sobre aquest risc de pobresa. Dir-li que en el Parlament aquesta batalla és continua. Nosaltres en l'altre Ple, van haver-hi dues mocions que parlaven justament de la pobresa, i en aquest cas posaven..., en el nostre cas posàvem el pacte per la infància com que sabem que és un pacte de llarg recorregut, però que el que ha de fer és molt centrar-se en aquests infants en risc d'exclusió i en aquesta pobresa. Per això vam demanar l'augment de beques menjador.

I en aquestes estem. Fent que això sigui o no possible, perquè entenem que s'ha de prioritzar. I de fet ens costa molt entendre polítiques que fa el govern de Convergència en el Parlament o en alguns ajuntaments, com és el cas de l'Ajuntament de Barcelona, quan 7 milions d'euros van a un circuit de carreres i es tanquen escoles bressol, que és una de les altres demandes per les famílies monoparentals, creiem que del tot necessaris. De fet, estem en un moment molt complex de crisi econòmica però també estem en un moment on la dreta fa lleis que van en contra d'aquest model de família..., d'aquesta unitat familiar. La pròpia

reforma laboral on, per tal com es configura, fa molt difícil la conciliació de les dones. Per tant, crec que hem de fer un batalla també contra aquest sistema patriarcal que domina i aquest androcentrisme, no?, que també fa part de moltes de les coses que passen també en relació a les famílies gais i lesbianes, que això és una cosa que encara tenim a sobre, malgrat els avenços, i per això llavors hi ha recursos de partits de la dreta que tenen encara aquesta concepció, doncs, de les parelles, del matrimoni, de l'amor i de l'afecte, doncs jo crec, en aquest sentit, tradicional, que l'evidència mostra que està superat, i que nosaltres hem volgut construir una societat que al que apel·la és a aquesta diversitat, i que aquesta diversitat surti en igualtat de condicions de partida, que és el que actualment, doncs, se'ns vol, potser, una mica arrabassar.

En el Lluís Vallès, primer felicitar-lo per una cosa molt concreta, és que ja són federació, això també ja els permet, doncs, més força i més unitat per poder plantar la batalla. Dintre dels vulnerables, el senyor Vallès treballa amb els més vulnerables perquè, d'alguna manera, actua o dóna el seu afecte a un part més vulnerable. Ja ha explicat per què, eh? I ens ha explicat, com tantes vegades, que aquest compromís..., o ens ha demanat que aquest compromís que tenen ells, i que per això són a la federació, el tinguem també a l'administració. I em sembla que, jo diria, vam fer una gran part d'assumir aquest compromís quan vam fer la Llei d'infància, pels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència Catalunya. I crec que –com diu ell– és l'instrument que tenim més potent, inclús més que el pacte, eh?, o en paral·lel, si voleu, per no fer..., per no barallar-nos, però que és la llei, llei que és la que ha de començar, en aquest sentit, a reglamentar. I sobretot en aquesta qüestió concreta, que vam aconseguir posar-nos bastant d'acord en com volíem que fos aquest model d'acolliment. I allà hi és reflectit perquè allà està parlat i allà, en aquest sentit, està pactat.

Ens demana aquest..., tot seguit de mesures, com l'accés a les places escolars. Jo aquí li voldria fer una pregunta: hi ha incomprensió a l'escola de la situació d'una família acollidora? Hi ha incomprensió? Perquè aquí jo li proposaria que potser estaria bé plantejar-nos un protocol, que el poguessin tenir totes les escoles, com actuar o què fer davant, doncs, que tenien al centre un nen o una nena, doncs, acollit. I això crec que seria una bona qüestió.

En relació també a equiparar el carnet de famílies nombroses o monoparentals és interessant, tot i que s'hauria de veure com ho faríem, eh? Aquí amb el Pere també ho havíem comentat, no? En funció de la renda o no, doncs, de les persones per exemple, no?, no pel fet de ser una família acollidora. O sí que hauria de ser així. Sols pel fet de ser una família acollidora ja hauria de tenir el carnet? Seria una mica la pregunta, no?

En aquest sentit, tornem a estar una mica com si no haguéssim avançat. I vull fer una pregunta que potser era pel conseller. Tenim més famílies acollidores, tenim més famílies amb ganes d'acollir o en tenim menys? I el govern posa més en disposició aquesta mesura o continua tibant molt molt encara, doncs dels centres, eh?

Fitxer 11

... de mantenir els nens? Tu deies, Lluís, que tenim nens que estan quatre i més anys, i això la llei, per exemple deia que era la principal cosa a evitar. Per això jo comparteixo que és tan important la llei i poder avançar en el seu desplegament.

Sobre el que parlava l'Elisabet Vendrell, bé, és una evidència que..., jo ja entenc que poden haver-hi intents de retrocés, que de vegades han semblat més publicitaris, també, però que estan en la ideologia del partit que governa a Espanya, diríem, amb una majoria molt gran. Esperem que com que hi ha dissensions internes entre els senyors Gallardons i senyors Rajoys i d'altres, doncs que no s'arribi potser, a canviar-ho, però sí que és cert que hi ha un recurs, i amb el Pere Bosch, d'Esquerra Republicana, hem pensat conjuntament, doncs que faríem una proposta de resolució perquè es pugui votar en el Parlament, o en aquesta comissió, inclús d'una manera més formal, doncs que es llevi [#] aquest rebuig [#] com... Ho dic jo perquè parlo primera, però ho hem parlat tots dos conjuntament, i crec que si el Partit Popular creu en aquesta necessitat de famílies el que hauria de fer és doncs retirar aquest recurs.

Sobre l'accés a l'adopció també d'alguna manera és un clàssic, i jo, senyora Vendrell, és el que no acabo d'entendre, perquè això..., ja es trenca aquest principi d'equitat i igualtat entre pares i mares, o pares..., ja es trenca pel sol fet que hi hagi aquesta discriminació que, a més a més no està escrita enlloc, no?, això no està

escrit, i vostè quan li vinguin a demanar en adopció, o quan sol·liciten una adopció, si no està escrit enlloc, perquè passa?, torno a aquesta societat en la que encara queden tantes coses per a trencar, i crec que aquí també seria interessant doncs poder fer un altre tipus d'inclús, ordre interna, ja que tenim aquí responsables..., de perquè passen aquestes praxis si no estan escrites, i jo no sé si han, i aquesta és la pregunta, si hi ha –no sé com dir-ho perquè quedi correcte–, si hi ha ordres no escrites, per a dir-ho d'alguna manera, o que es diuen en veu baixa, o que és una cosa..., no sé, perquè és un tema recurrent i tu mires si hi ha alguna normativa..., òbviament no hi pot ser perquè seria il·legal, per tant, a veure perquè això passa si..., en aquest sentit, no?

Nosaltres també compartim que el formulari hauria de ser una cosa fàcil de canviar. Si compartíssim això..., però tornem a anar a la ideologia. Ara mateix, l'educació per a la ciutadania quedarà eliminada, que era un factor d'explicació de la diversitat, i de moltes altres coses, i a veure perquè es vol substituir, no?, per quins valors, perquè quan parlem de valors també podríem fer una gamma àmplia, i jo crec que amb llibertat, igualtat i fraternitat avançaríem i amb això ja en tindríem prou, i llavors els valors van molt, diríem, per bàndols, no?, per dretes o per esquerres, o posicions comunes.

La legislació a Europa és exactament el mateix. Nosaltres, de fet encara no entenem com certs països deixen, es permet que entrin a formar part de la Unió Europea sense complir uns..., és que ja és una batalla constant del nostre grup, per exemple, en el parlament europeu, no?, certes doncs..., manca de llibertat d'expressió, o manca de llibertat sexual, etcètera etcètera, i hauria de ser motiu de no deixar entrar un país en el marc de la Unió Europea si ens creiem el que nosaltres hem anat propugnant.

Doncs en aquest sentit, com que se m'acaba el temps, no demanaria res més, només dir que continuem emplaçats sempre a escoltar-vos i a recollir les vostres propostes, i a intentar tirar-les endavant allà on se'ns permeti.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula el diputat senyor Pere Bosch, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, honorable presidenta. En primer lloc agrair i donar la benvinguda als representants de les tres entitats i la resta de la gent que els acompanyen, lògicament hi ha algú que li pertoca parlar, però evidentment que ho fan en nom de tot el conjunt.

Jo voldria fer tres parts molt diferenciades, una primera una sèrie de reflexions comunes. Després una altra sobre una sèrie d'interrogants que també seran comuns, i després algunes preguntes específiques per a cadascun perquè, al marge dels trets comuns hi ha lògicament particularitats en cada supòsit.

La primera és que, lògicament, la compareixença, la circumstància que hagin comparegut tres entitats molt diferents amb tres realitats molt diferents, també és una prova, com comentava doncs en la seva intervenció la senyora Elisabet Vendrell, d'aquesta bona salut de les realitats familiars del nostre país, o sigui, hem pogut veure de forma pràctica, aquí, per a aquell que no ho hagi volgut veure per altres mitjans que les realitats familiars al nostre país són molt diverses. I això és una constatació òbvia, però que val la pena remarcar-la.

La segona, jo crec que implícitament també s'ha comentat o s'ha deixat entreveure, i és que partim d'un dèficit, m'atreviria a dir que estructural, a nivell del que són les polítiques familiars al nostre país. Dèficit que en aquests moments segurament que està incrementat per la situació de precarietat de les finances públiques, i quan dic públiques parlo en sentit genèric, però que ja té unes causes estructurals, si ens comparem amb allò que són països com França, països nòrdics, doncs veiem que hi ha una situació d'endarreriment bastant notable, que repeteixo, que en els darrers mesos doncs segurament que s'ha anat agreujant, amb alguns exemples que no posaré, perquè em sembla que tampoc l'objectiu d'avui és incidir en allò que està fent malament el Govern, sinó sobretot en aspectes positius.

I el tercer, és que tenim al marge, diguem-ne, de problemes econòmics, tenim un problema, una necessitat d'aspectes que no són estrictament econòmics, com és de reconeixement de les realitats a nivell de la societat. És a dir, probablement els que estem aquí estem tots plegats molt conscienciats, però segurament que en

l'àmbit educatiu, en l'àmbit de la societat, ens queda molta feina a fer, molta trajectòria a fer en aquest àmbit.

Quines són les preguntes que serien comunes? La primera és la situació de cadascuna de les entitats. Al marge de representar col·lectius i de parlar de realitats, cadascú de vostès representen entitats que presten una sèrie de serveis, i voldríem saber en quina mesura les restriccions, segurament en les aportacions públiques, i probablement també en les aportacions que fan, o que obtenen de fons privats, està diguem-ne, minvant, o restringint els serveis que presten al seus associats. O sigui, la primera pregunta comuna seria aquesta. En quina mesura està afectant això a nivell dels serveis quotidians.

La segona és el tema de l'efecte de la crisi. A nosaltres ens neguiteja, de fet hem fet, en l'any i escaig de mesos que portem hem fet tres interpel·lacions sobre la pobresa, i tres mocions subsegüents del tema de la pobresa, una dedicada a nivell més genèric, una altra sobre la crisi alimentària, i a l'última, com comentava la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, específicament dedicada al tema de la renda mínima, el tema de treball i el tema de les situacions familiars més precàries.

I ens neguitegen moltíssim les famílies monoparentals. Per què?, perquè estem parlant d'un fil, d'un fil que només té una..., si estiguéssim parlant d'un titella doncs hi hauria diferents fils, en aquest cas només hi ha un fil, i si es talla aquest fil es desmunta tot el sistema. Per tant, voldríem saber, dic, per intentar fer-ho de forma el màxim àmplia possible, perquè ningú no se'm pugui ofendre, perquè sembla que estiguem fent crítica al Govern, de quina forma podríem incidir en mesures específiques, en algunes d'elles que segurament serien retrocés respecte a decisions que s'han pres en els últims mesos per a intentar garantir al màxim que aquest fil no s'acabi de trencar. Dic de parlar de renda garantida o de parlar doncs d'intentar recuperar encara que fos només en el supòsit de famílies monoparentals els ajuts universals a les famílies, o sigui, de parlar si la presidenta de famílies monoparentals només ha dit cinc mesures, que ens aquests moments podríem fer per intentar, doncs, prioritzar, lògicament que tindran efectes econòmics, però estem parlant de situacions molt i molt precàries i entenem que tots plegats doncs serem prou sensibles per a prioritzar [#], si haguéssim de dir cinc mesures, quines cinc mesures tria vostè doncs per tal de fer front a aquesta realitat.

Recullo també, i em vaig, bé, faig una reflexió a nivell general. Nosaltres podem entendre també la situació, lògicament, de feblesa de les finances públiques, però em sembla que hi ha un debat que em sembla que és important, i que podem afrontar perfectament en aquest moment, i és el futur de les polítiques familiars al nostre país. Alguna vegada hem tingut oportunitat de comentar-ho directament amb el conseller. O sigui, probablement podríem aprofitar l'avinentsa d'aquest moment per a plantejar un debat. Jo no dic que hàgim de fer un pacte nacional, perquè ja en tenim dos en aquests moments al damunt de la taula, el pacte d'infància i el pacte de pobresa, però sí que veure de quina forma hem de definir les polítiques familiars de cara al futur. És a dir, poso un exemple, en allò que fa referència als ajuts universals a les famílies amb infant a càrrec probablement ens hem de plantejar si han de continuar essent com eren en el passat, o els hem de modificar.

El president, també, de la federació de famílies acollidores plantejava alguna mesura concreta, que en definitiva són, si estem aprofitant el moment per a intentar dissenyar o encarrilar on han d'anar les polítiques familiars de cara al futur.

Propostes específiques que voldria plantejar en aquests quatre, cinc minuts que em queden. En el cas de la federació de famílies monoparentals, entono el *mea culpa* perquè de fet, algunes de les propostes me les havien plantejat a mi personalment, assumeixo el fet d'intentar canalitzar-ne algunes a través d'alguna proposta de resolució, n'hi ha alguna que ja vaig plantejar en el seu moment quan ens vàrem trobar, que era bastant complicada, tot i que aparentment explicar aquí té una enorme senzillesa, que és la pèrdua del dret parentiu, però assumeixo el compromís d'intentar vehicular alguna proposta, perquè em sembla totalment raonable, perquè segurament que en aquests moments tenim condicions per a intentar encarrilar-la i perquè, repeteixo, jo crec que hi ha possibilitats, i per tant, assumeixo un cert repte personal d'intentar, en els propers mesos, vehicular una proposta de resolució en aquest aspecte.

Voldria també plantejar en l'àmbit de famílies monoparentals un tema que segurament serà recurrent als altres. És el tema de la visibilitat a nivell dels centres educatius, de l'àmbit de l'ensenyament. L'àmbit de l'ensenyament, tots ho sabem, és un espai de sociabilitat fonamental, és un espai allà on la mainada lògicament explica la seva realitat familiar, i igual que ens preocupa que un fill de família doncs

gai o lesbiana pugui explicar en plenitud quina és la seva realitat familiar, sense cap tipus de problema, també ens preocupa que una família monoparental ho pugui explicar. Que un nen pugui explicar que només té una mare, i això és una realitat totalment normal i sense cap tipus de trauma, igual que també ens preocupa que pugui explicar-ho un fill de família, doncs, acollidora.

En definitiva, la pregunta seria, en quina mesura podríem incidir per a millorar la visibilitat de les diferents realitats familiars en l'àmbit educatiu. Seria una pregunta, segurament, comuna.

En el cas de famílies acollidores, dues preguntes específiques. La primera és el tema que ens plantejava la dificultat dels majors de divuit anys per a intentar establir un mecanisme específic diguem-ne per afrontar el seu trànsit a la vida diguem-ne, a la vida normal. No sé si ens podria concretar una miqueta més en quina estava pensant. O sigui, o a hores d'ara ja sabem quin és el mecanisme que hi ha a nivell públic, però voldríem saber quin plantegen de forma específica per a separar-ho d'aquells infants doncs que estan sota el paraigua d'un pis tutelat, o de qualsevol altra fórmula. En definitiva, quina mesura plantejarien específicament.

I després un element també que.., que ens plantejava la diputada anteriorment, que ens ha quedat el dubte, que és el tema del carnet. Està molt bé el carnet però, per a què. És a dir, un carnet que sigui universal, amb independència del nivell de renda, nosaltres no hi podem estar-hi d'acord, perquè el que entenem que el que ha de fer l'Administració pública és discriminar en funció de la renda, per alguna cosa és Administració pública, igual que sabem perfectament que les famílies monoparentals tenen unes necessitats específiques i per tant hem de situar el focus aquí, voldríem saber en quina mesura aquest carnet ens permetria..., què ens permetria fer i de quina forma hauríem de discriminar doncs en funció de les diferents realitats que hi pugui haver.

En el cas de les famílies gais, agafo el que ha comentat també la diputada. Jo crec que ningú tindrà, cap grup parlamentari d'aquesta cambra tindrà cap inconvenient en què puguem presentar una proposta de resolució que la puguem impulsar tots els grups parlamentaris, ja ens comprometem a que, o redactar, o la puguem assumir, en què, ni més ni menys, es retiri el recurs d'inconstitucionalitat que ha presentat algun partit polític perquè, òbviament, donem per sobreentès que tots plegats respectem totes les realitats familiars, i per tant, repeteixo, ens plantegem

aquí el repte de donar-vos un termini, si pot ser el màxim de breu possible, dues tres setmanes perquè puguem entrar-la conjuntament, i si no, com a mínim, si que els grups parlamentaris doncs que ens hem compromès doncs la presentarem perquè quedi molt clar a través del Parlament de Catalunya que aquí sí que, des d'aquí respectem les diferents realitats familiars.

I també plantejava, una miqueta, voldria demanar-li que ens aprofundís una miqueta més en un aspecte que ha plantejat en la seva intervenció, i és el tema de la visibilitat, també, en l'àmbit educatiu. I un aspecte que és en quina mesura el Govern de la Generalitat pot fer per intentar, en l'àmbit internacional, afavorir adopcions internacionals per famílies gais i lesbianes tenint en compte que sabem que hi ha països que han bloquejat sistemàticament, i tots plegats segurament que en tenim doncs bastants al cap, que han bloquejat de forma reiterada aquesta proposta, i es dóna el cas de la Xina i o algun altre país. En quina mesura es pot fer, què s'està fent en aquests moments, i quins països podem contemplar com a potencials, diguem-ne països en els quals pot haver-hi una escletxa oberta en aquest sentit.

Vaig acabant, perquè em queden quatre, tres segons en aquests moments, dos segons, en tot cas agrair-los, agrair-los també l'esforç. Em sembla que tots tres, al marge del què els explicava al principi, són tres exemples de coratge, perquè s'ha de tenir molt de coratge, a nivell associatiu però també a nivell personal, i conec algun cas i l'estic mirant directament, però evidentment, cadascun de vostès representa un coratge perquè estan fent, o estan assumint un repte que no assumeixen les famílies, diguem-ne, en les quals hi ha dos membres, o quan hi ha una realitat d'ingressos estables, en els quals, diguem-ne, segurament la societat té uns clixés doncs que ho afavoreixen més, doncs per tant, repeteixo, moltes felicitats i moltes gràcies pel coratge que demostren.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula la senyora Anna Figueras en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, presidenta. I com no, donar la benvinguda a la senyora Bardají, al senyor Vallès, a la senyora Vendrell, a tots aquells que els acompanyen de les diferents organitzacions i evidentment, al secretari de Família, i a la directora...

Fitxer 12

... de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció que també ens acompanya. Miri, jo la veritat és que preparant-me aquesta intervenció m'ha sobtat la dificultat que tenia per a trobar una definició de família que recollís la pluralitat i la diversitat, diguem, existent, de famílies que tenim en aquest país, no? Jo mateixa vaig fundar una família tradicional, vaig passar a ser una família monoparental, i de moment he acabat sent una família reconstruïda, i per tant, la veritat, (*veus de fons*), no –no, no–, la dificultat que tenia, no?, per a trobar una definició que realment recollís la pluralitat.

Sí que és veritat que n'he trobat una, no perquè la digui el conseller, perquè la diu molta altra gent, però que la trobo bonica, i real, que és: família és qualsevol nucli de convivència i estimació, no?, i això és el que avui vostès ens han vingut a explicar, no?, a defensar, a sensibilitzar-nos, a reclamar els seus drets com a nuclis, qualsevol que sigui doncs, de convivència i d'estimació.

Deixin-me que faci un petit incís. Abans deien que no volien molestar ningú, els altres grups, per les crítiques, no ens molestem, i estem molt acostumats a això. De fet, tampoc no els molestarà que aquesta diputada defensi alguna de les actuacions que fa el Govern respecte a temes que s'han plantejat aquí, perquè per a nosaltres seria fàcil dir: miri'n nosaltres ho voldríem fer tot, però l'herència diguem, amb la que ens hem trobat segurament no ens ho permet. Però com el que hem vingut a fer avui aquí és a escoltar-los, en tot cas, recollir doncs les seves aportacions i les seves reclamacions, doncs és el que farem.

Perdonin, en tot cas, pel constipat que arrossego, no sé pas si podré acabar massa bé la intervenció. En tot cas, les famílies monoparentals, nosaltres sabem, en la relació que vostès tenen amb el Govern, ja ho ha explicat vostè, a més a més també sabem que estan amb diàleg amb diferents administracions, en concret amb l'Ajuntament de Barcelona per un problema que tenen amb la ubicació, segurament, i amb el local, després suposo que hi farà referència, perquè així li

han preguntat, no?, i també sabem, i vostès saben, doncs que tots, eh?, tots i cadascun, diguem, de les federacions i de les organitzacions que avui ens compareixen, principalment per la tasca que fan i perquè s'hi creu, des del Govern seguiran donant suport, i vostès en tenen coneixement.

Respecte a les famílies amb vulnerabilitat. És veritat doncs que evidentment, la situació econòmica fa que aflorin cada vegada més famílies amb vulnerabilitat, però, i evidentment, això és una desgràcia, eh?, i que s'hi ha de lluitar, però el conseller, abans, diguem, en el seu torn de respondre a preguntes orals, ja ens n'ha fet cinc cèntims, de com s'està afrontant això, o de com han augmentat els recursos per famílies amb vulnerabilitat. No segurament per a totes, perquè ja els dic, els recursos són els que són, no?, però és veritat que, a més a més, s'està prioritzant infants amb risc i a més a més doncs hi ha un pacte, diguem, per la infància, que s'està treballant conjuntament amb el sector, i un pacte per a la pobresa i que a més a més doncs després ja passarà el seu tràmit parlamentari, però, on evidentment s'està, principalment, també, intentar doncs, abordar el que és la pobresa infantil i el que és doncs les famílies en situació de vulnerabilitat, no?

Pel que fa als ajuts, diguem, per infants amb risc, dir-los que aquest Govern doncs ho ha prioritzat, és veritat que ha hagut d'aparcar, per dir-ho d'alguna manera, doncs la universalitat d'uns ajuts, però és veritat, també, que ha preservat aquests ajuts per a infants de famílies diguem, en situació de vulnerabilitat, i després, també, doncs remarcar que vostès saben que el Govern està treballant conjuntament dues lleis, però que una d'elles és l'específica de famílies monoparentals, i que per tant doncs també hi haurà temps, segurament, per a abordar alguns dels aspectes que vostè ens ha plantejat, no?, jo sí que li voldria fer una pregunta, també, sobre la pèrdua del dret parentiu que vostès ens plantegen, no?, entenem que vostès deuen trobar algun tipus de dificultat a l'hora d'anar per la via judicial, i aquí sí que ens agradaria que ens fes algun incís, no?, perquè si bé és veritat doncs, que diguem, en l'actualitat, a Catalunya, doncs seria més un tema de part del Codi Civil, entenem, i que per tant, a banda de la via penal hi ha la via civil, sí que entenem que aquí deuen tenir algun tipus de dificultat a l'hora diguem de plantejar-ho d'aquesta manera, i per tant, sí que ens agradaria que hi aprofundís una miqueta, i després, més que res, no sé si vaig equivocada, però sí que a mi em va sobtar, perquè jo també tinc..., majoritàriament les famílies

monoparentals són monomaternals, però sí que em va sobtar que hi ha un 12 per cent, crec, de famílies, en les quals, de monoparentals, en les quals l'adult, eh? el pare que hi és, és masculí. Voldria que, en tot cas, també m'ho remarqués.

I entrem, doncs, també, en les famílies acollidores, no? Un reconeixement a totes les famílies, eh?, totes, perquè evidentment doncs és un acte valent per part de totes les famílies. Però sí que és veritat que segurament doncs un especial reconeixement a la tasca amb aquest plus de generositat, eh?, i amb aquesta vocació familiar, per dir-ho d'alguna manera, que tenen doncs les famílies acollidores, no? El que fan totes les famílies, però el que fan vostès, evidentment, és valent, és solidari, i no té preu, no?, l'experiència doncs que avui ens relatava en benefici d'aquests infants tutelats, no?, el ser acollits per les famílies és impagable, i per tant doncs, escolti, el reconeixement més sincer d'aquesta diputada que els parla i en tot cas, doncs, del grup parlamentari al que represento, no?

Sí que m'agradaria, perquè no ho he entès prou bé, segurament és un problema meu, que ens detallés una miqueta més el que ha volgut exposar sobre les visites de les famílies biològiques, perquè, realment, eh?, no ho he acabat d'entendre i per tant, sí que ens agradaria que aprofundís una miqueta més en quin és el problema. Ajut i acompanyament, ens demanava, i recolzament. Ens sembla que ha quedat palès, que per part de tots la voluntat és aquesta, però en tot cas, sí, nosaltres sabem que vostès tenen reunions periòdiques amb el Govern, i en tot cas, doncs vetllarem perquè així sigui, no?

Temes d'ajuts econòmics, jo els detallaria que en tot cas n'hi ha, és veritat que hi ha hagut alguns doncs alguns ajuts que vostès percebien però que en tot cas per a equiparar-los a les famílies extenses i a les famílies acollidores, doncs potser se n'ha prescindit, però en tot cas voldria entrar en el tema de l'accés als centres escolars, no?, amb la dificultat que potser es troben, no? De fet, el que sí que nosaltres sabem és que s'està treballant conjuntament el Departament d'Ensenyament amb l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció per a fer una guia precisament sobre l'acolliment i sobre les adopcions, principalment per a sensibilitzar, eh?, sobre aquests acolliments i per a guiar, també, doncs, a la majoria, diguem, de la comunitat educativa, tant de famílies com de professionals, no?

Sabem d'altres peticions que vostès fan que sí que s'han anat recollint, sabem que d'altres estan en vies, en tot cas, el que sí que els direm és que segueixin lluitant, eh?, perquè realment doncs la tasca que fan s'ho mereix. S'arribarà als acords que s'arribi però en tot cas els reconeixem la tasca que porten a terme, moltíssim.

I sobre el que ens ha exposat la senyora Vendrell, no?, jo m'he estat mirant la seva pàgina web i el que sí m'ha quedat claríssim és doncs les ganes, o l'objectiu que vostès tenen en la seva, diguem, organització, de difusió, de sensibilització, d'espai de trobada entre famílies doncs, de la mateixa condició, perquè això evidentment, els fills doncs és essencial. Jo sí que va haver-hi un moment doncs que vaig veure que hi havia algun problema, diguem, a l'escola, m'ha quedat bastant clar. Jo en tot cas després n'hi faré alguna referència, i també li volia preguntar quines eren les seves pors. M'ha quedat molt clar quines eren les seves pors, o els seus anhels, perquè posava en un..., durant la lectura que vaig fer de la pàgina web, queda molta feina per a fer, eh?, malgrat, evidentment, en aquest país, diguem que no ens podem queixar, o no ens podem queixar tant com a altres, és veritat doncs que queda feina per a fer i en aquest sentit doncs nosaltres recollim algunes de les peticions i intentarem evidentment, doncs també, donar-hi suport, no?

Jo sí que, respecte a l'educació, vostè expressava doncs que des del març del 2005, no queda prou ben recollida aquesta diversitat familiar, i en aquí evidentment s'hi ha de lluitar. Algú ha parlat de si això és una intenció ideològica d'alguns governs, mirin jo els vull explicar una experiència d'una nena que evidentment doncs tenia una família reconstituïda i quan va aparèixer a l'escola i li van demanar dibuixa la teva família li van donar un paper. La nena el que va dir és: «Doni-me'n dos perquè a mi la meva família aquí no m'hi cap».

És veritat que estic segura que –això va passar amb un govern que precisament no era el d'ara, eh?–, i estic segura que en tot cas no va ser tampoc per manca de voluntat de l'escola ni per manca de voluntat del govern. El que sí que és veritat és que és important lluitar, diguem, la normalització de qualsevol tipus de família, i evidentment, per la diversitat familiar, però també és importantíssim, i això vostès també ho estan fent, per a la normalitat diguem, que l'entorn i la pròpia família, no?, en aquest cas és determinant. Sabem que hi estan lluitant, no fa falta que ens ho diguin, perquè evidentment, doncs sabem que aquesta és la tasca que vostès s'han posat entre cella i cella i que evidentment és necessària.

En tot cas, escoltin, el nostre reconeixement a tots els tipus de família, a tota la diversitat familiar que tenim en aquest país, però avui, especialment, a tota la tasca que fan vostès.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. De fet, els han formulat moltes preguntes, moltes qüestions. És evident que no passen un examen, per tant, atenguin vostès aquelles respostes que consideren prioritàries, jo sí que els demanaria que no ens excedíssim en el temps. No posaré un límit, però que no ens excedíssim tampoc en el temps de la resposta. Gràcies. Comença la senyora Sònia Bardají.

Sònia Bardají i Bofill

Molt bé. La Marisa em preguntava com estava El Racó, i el tema d'El Racó és un tema que bé, que el senyor Terrassa justament sap molt bé què esta passant, no? Nosaltres..., aquest Racó va venir d'una associació que van començar protegint les famílies monoparentals, i això ens va créixer d'una forma desmesurada. Aleshores ara tenim un..., no es pot dir una escola bressol, sinó un acolliment de nens de zero a tres anys, perquè les mares poguessin trobar feina. Què ha passat?, que tenim un espai petit, sense sortida, i aleshores l'ajuntament evidentment ens va voler clausurar el local, amb tota la raó del món, perquè aquests nens no estan bé, en les condicions, però estan millor aquí que a casa seva, no?.

Aleshores ara estem, bé, estem tancades però seguim treballant, el senyor Terrassa s'ha compromès a que, bé, rebran les subvencions, però que el problema que tenim és que ara no tenim cap tipus de liquiditat, i aleshores estem sobrevivint amb uns crèdits personals de la gent que creiem en el que estem fent però fins aquí hem arribat, no?, i l'altre problema que tenim és que no troben local, i que l'ajuntament no té cap local que sigui adient a la nostra situació, no?, perquè clar, ha de ser amb sortida a fora, ha de tenir una sèrie de requisits que estan costant molt. Però, bé, jo hi insisteixo cada dia i espero que es pugui solucionar, sobretot perquè clar, actualment, gent que li estem donant servei, són 250 famílies, i és molt important doncs poder-ho arreglar, però, bé, breument, suposo que estarà això solucionat, no ho sé.

Després, m'heu preguntat el tema de la garantia de rendes, jo això no ho conec bé, però clar, tot el que sigui ajudes estaria súper bé, però jo crec que sobretot el que hem de prioritzar –que el senyor Bosch em demanava cinc mesures importants, que jo us ho he posat escrit–, sobretot jo crec que, a part de tenir un mínim, necessitem que hi hagi ajudes reals amb «vivendes» petites, però, que hi hagi ajuts al lloguer perquè aquestes dones puguin tenir un lloc digne.

M'has demanat cinc, la segona seria el tema de les beques de menjador, d'alimentació. Crec que aquesta és importantíssima. Jo crec que si això de les beques menjador ho tenim solucionat, aquestes criatures sabem que tenen un àpat al dia que és correcte. I a sobre, les mares poden allargar aquesta conciliació. Crec que és importantíssim.

La tercera que m'has dit, jo diria el tema salut. El tema salut, que en casos d'aquests tan..., que estan [#], doncs que sigui gratuït el tema de les ulleres, de les plantilles..., això crec que és importantíssim, perquè hi ha nanos que no tenen les ulleres per culpa d'això, o no tenen una correcta higiene. I una altra de les coses que nosaltres hem notat ara, que és molt important, és que ens venen molts casos de noies adolescents embarassades. Aleshores creiem que això hem de treballar-ho molt, perquè és molt important, i sobretot que és vigili, sobretot les mares que estan sense papers, que els nens estiguin vacunats, perquè, bé, nosaltres ja hem observat casos –que ho diem a l'ajuntament–, de nanos que no estan vacunats, i això creiem que és importantíssim. Un altre punt que tu m'has dit, crec que seria, en el tema, bé, i en el tema de salut també, això dels bolquers, exempció de l'IVA perquè les mares canviïn més el bolquer i el tema de la llet.

El tema de l'educació, doncs a part de que ja és més laboral, el tema de la reducció de jornada per part de les mares, perquè puguin estar més amb els seus fills, i ja, el que us hem parlat, no?, que hi hagi espais a l'escola perquè aquests nens puguin estar més estona. Creiem que això són les cinc coses bàsiques que tu m'has demanat. I sobretot, el tema que hi hagi beques per a formació en el que ens trobem, aquestes adolescents entre setze i vint-i-cinc anys, que són mares soles, que no tenen cap futur, que les puguem ajudar a que tinguin una formació.

Respecte al que m'has preguntat, de l'efecte de la crisi, doncs sí, sí que afecta, sobretot com a tot arreu, que ho estem notant moltíssim, doncs perquè les sol·licituds s'han multiplicat, tenim una llista d'espera de 250 nanos, o sigui que la

crisi ha augmentat, i sobretot que veiem que hi ha dones que no se'n surten perquè ja no hi ha feina de neteja, les feines estan..., i sobretot aquesta nova llei que surt de la neteja, que ara han d'estar com legalitzades, les has de contractar, doncs això fa que es creï realment un problema, perquè elles no entenen...

Fitxer 13

...que és molt important que no estiguin en negre per tenir un futur, però això, deies, això no ho comprenen. Volen els diners al moment. I aleshores les persones que contracten tampoc volen tenir a ningú així i, aleshores, és una mica que es complica una mica. No sé si m'oblido alguna cosa.

Després m'has dit... D'acord, l'Anna m'ha preguntat el tema de la via judicial. El problema que tenim és que en el codi civil de famílies el pare sempre pot reconèixer quan li dóna la gana, o sigui, quan li dóna la gana. Però a l'hora que una mare davant un jutge, li diu: «Escolti'm, aquest senyor ha estat vuit anys sense dir-me res, es pot demostrar que no l'ha volgut, que tal i que qual...». El jutge sempre impera que sempre és millor un pare i una mare que només una mare, no? I nosaltres, segons la nostra experiència ja de molts anys, demostrem que no, que quan tu ja tens un nucli fet amb una mare, jo sempre dic, correcte, vull dir, no en situacions desestructurades, amb una mare i uns fills, doncs, el que et vingui una persona que, normalment, sempre vénen per un tema de ràbia amb la dona, no per l'afectivitat amb aquells nens, no?, doncs perjudica molt. I aleshores amb això ens topem amb això. Per això necessitem que des del govern ajudin que això es trenqui i puguin, com veu fer amb el tema de les adopcions, que passat dos anys, doncs que perdin el dret parentiu, que no puguin reclamar, crec que és molt important.

I no sé si m'oblido alguna cosa... El 12% del..., jo crec que ha augmentat perquè hi ha homes sols que poden adoptar. Per això ha augmentat. Però, dintre de la federació, seguim treballant, pràcticament, amb tot dones. Excepte algun home que és vidu i que està en una situació de precarietat, però la nostra realitat és que segueix sent moltes dones.

I jo volia dir-li al Grup Socialista i al Grup del PP, que no han parlat del tema parentiu, que si estan d'acord en ajudar com els altres grups ens han comentat.

I no sé si m'he deixat alguna pregunta perquè he apuntat així ràpid, però no sé...

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Sònia Bardají. Passo la paraula al senyor Lluís Vallès.

Lluís Vallès i Casanova

Gràcies, senyora presidenta. Potser per començar, dir que les famílies acollidores, a dintre de les famílies acollidores existeixen la resta de les diversitats familiars, eh? Tant monoparentals, LGTB, nombroses... I, bé, també de discapacitats, de síndrome del que sigui, del TDA o de qualsevol altra situació. I ens hi trobem.

Sí que els he de comentar també que per a nosaltres és més fàcil quan venim per un tràmit legislatiu, perquè estem concretament parlant d'algun article que hem analitzat molt bé i vostès han fet preguntes molt genèriques més complicades o no tan específiques de respondre, i intentaré respondre-les.

Per començar, la senyora Núria Ventura, potser, quan parlem de «és que hi ha ingressos que s'haurien..., o despeses econòmiques que no s'haurien de deixar de fer», sí que voldria remarcar que és que, precisament, pel fet d'aconseguir més acolliments és un estalvi econòmic. O sigui, si hi ha una crisi econòmica, només l'anàlisi econòmica, eh?, encara qualsevol..., el que passa, qualsevol suport s'entén como una despesa quan s'hauria d'entendre que qualsevol suport, si ho facilites una sola família més, ja és un gran benefici, eh? Un dia vaig fer els números a casa, eh? Jo diria que hem estalviat uns 300.000-500.000 euros, eh?, a l'administració pública. Una família sola, eh? Potser perquè l'acolliment és molt llarg. Però d'altres situacions van en aquest sentit.

Per tant, diguem-ne, l'aspecte econòmic nosaltres pensem que podríem..., que es podria aprofundir més. Sí que és cert que quan s'ajuda una mica més a un família acollidora, pensem que és una despesa però, potser, si amb això aconseguim una altra família acollidora, no n'hi hauria. Sí que entenc que la situació és complicada i, per tant, hem de vigilar amb sol·licitar molts recursos, no? Però potser amb aquesta d'això... Tot i així a nosaltres ens agrada incidir que haver aconseguit una persona amb vincle afectiu, potser en el futur sí que és realment un estalvi i un avançament i un progrés de la societat, eh?

Quan... Bé, i en aquest sentit, quan vostè parlava també del suport de l'administració i de la societat, a nosaltres no ens fa por dir que volem passar per davant d'algú altre, eh? De dir, nosaltres necessitem que la societat ens deixi quan anem a una llista d'una escola a veure qui passa primer, diguin: «Mira, tu tens una necessitat específica, no?». O em poso a la cua com tots que, a més, sóc l'últim que arribo a la cua, eh? Per tant, nosaltres sí que reclamem que la societat entengui que determinades situacions, com s'entén en altres situacions, en monoparentals o nombroses, sigui així.

I a la senyora... Bé, la senyora Marisa Xandri ha parlat també del model educatiu i de l'accés a les places escolars. No sé si..., ho he intentat dir una mica claríssimament, seria una ajuda que percebríem, físicament, després del final, serien molt pocs els beneficiats, però sí que sentiríem l'alè de l'administració.

I sobre l'acolliment en família extensa, que vostè preguntava específicament, que l'altre dia amb un acte a Lleida sí que..., bé, jo crec que a darrere té una família que ha sigut família acollidora extensa i potser li podrà respondre molt més exactament. Però sí que li voldria dir que nosaltres, en general, ho veiem bé. I a la llei d'infància específica una prioritat de l'acolliment en família extensa que no pas de l'acolliment en família aliena. I ens sembla que poder ser acollit pels teus familiars abans que una família que no et coneix de res és més adequat. Tot i així, és una situació molt més complexa, eh? Moltes vegades perquè, una, primer perquè és una situació sobrevinguda. No és: «jo voluntàriament vaig a acollir un infant, sinó que algú m'ha trucat a la porta i "sap vostè aquella neboda que tenia perduda per no sé on? Li ha aparegut un fill, eh? Se'n pot fer càrrec?"». I, clar, respondre a aquesta situació no és el mateix. O en molts casos –i vostè ho ha expressat bé– si els fills van bé, la família va bé, si una persona ha tingut un fill que ha anat malament i s'ha desestructurat i se li ha hagut de desemparar l'infant, aquest avi que li ha anat malament la seva família, li estan demanant que acollí el seu nét, eh?

Per tant, els estudis indiquen que funciona molt bé l'acolliment en família extensa però que la realitat és molt més complexa i, probablement, hi ha més terratrèmols que en el cas que, potser, les famílies alienes que assumim determinades situacions perquè, primer, el que ens fan és fer un curset i dir-nos: «Això passarà, no?» I en canvi a una família extensa no li expliquen el que passarà, sinó que:

«aquí els tens, eh?» I, espero que amb això hagi respost i sinó a darrere té una família molt experta en això.

La senyora Laura Massana..., bé, alguns de vostès han valorat el compromís que nosaltres tenim i tot això, no? Però sí que voldria remarcar que és que aquests infants estan tutelats per l'administració, eh? Nosaltres ajudem l'administració. Llavors no és una cosa que, diguem, som un..., una mica per diferenciar-nos de la resta de famílies, i ho sento molt, eh? No és..., o sigui, no és que dius: «Nosaltres tenim aquesta realitat familiar, si us plau, ajudin-nos», sinó que l'administració té uns infants que té a càrrec, «un moment, que ja els ajudaré». És com allò que, no només és l'administració que ha d'actuar, sinó que és tota la societat que ha d'actuar, i és així que ho veiem, no?

Un personatge d'aquests famosos una vegada va dir que el benestar de la societat no ha de dependre d'uns quants, sinó de tothom, de la societat, eh? I en aquest sentit és com ho valorem.

Sobre temes d'incomprensió a l'escola, jo diria que no. Tot i que a vegades hi ha alguna incomprensió, similar a la que han dit, no? «Dibuixa la teva família». En una família acollidora ja..., no si el pare es diu pare o mare, sinó ja no sabem què posar allà al mig, no? Però sí que és cert que no ens hem trobat especialment escoles molt adverses a la situació, ans al contrari. Com li he comentat abans, que a vegades semblen personal del centre i, per tant, les escoles normalment estan obertes. Sí que és cert que, com en totes les coses, allà on no arriba l'escola o el centre escolar, estem les famílies acollidores burxant i vinga i vinga, fins que s'aconsegueixen determinades coses o determinats suports, no? I per això deia a vegades l'esgotament perquè, la veritat, és que arribem esgotats al final del dia.

Sobre els carnets de família acollidora, és una proposta incipient, eh? Per tant, diguem-ne, potser en podríem debatre més. Sí que entenc, però el del nivell de renda, les famílies nombroses també tenen un carnet que no va pel nivell de renda, eh? Llavors, per a nosaltres poder trobar recursos extres que puguin cobrir les despeses que ens genera tenir aquell infant a casa ens aniria bé, eh? Tant si un té una renda alta com si té una renda baixa..., per les rendes baixes evidentment, no?, però, diguem-ne, la situació ideal seria que les despeses ocasionades per aquell infant fossin assumides en tota la seva totalitat per part de l'administració en aquest sentit. Jo crec que aquest punt és el que, sincerament, eh?, sempre venim i

parlem dels diners però és el que menys ens importa, eh? És a dir, creiem que altres..., això mateix que els comentava de l'escola o altres situacions, crec que ens ajudarien molt més encara, no ens vindrà d'una cosa o l'altra que ens han posat aquí. De fet, ens passava una cosa molt divertida a moltes famílies acollidores, no?, que és que no sabíem que existien uns ajuts i ens posàvem a acollir i el primer dia, diu: «Dóna'm el compte corrent». Algú inclús deia: «Hem de pagar?». No, no era el cas, eh? Però, diguem-ne, que la gent s'hi ha posat aquí, en general, no per aquest aspecte. Per tant, no és el que hem de vetllar més, sí que sap greu determinades retallades, però no va així.

També preguntava si hi havia més famílies amb ganes d'acollir. Jo et diria que el creixement és minso, no sé. Jo crec... Vostè ha dit que això era una pregunta pel conseller, darrere té la directora de l'ICASS, jo crec que la podrà informar molt més que jo de com està la situació.

Sí que constatem que determinades dificultats de famílies que s'ofereixen a acollir, que tenen un perfil més tancat, no? O sigui, diguem-ne, per fills de 0 a 3 anys o de 0 a 6 anys, costa més que les famílies immediatament acullin un infant. Després, quan acollim l'infant, ens adonem que aquell nen ja feia temps que estava al centre. Llavors, hi ha alguna disfunció que sí que ens agradaria, i que ens ha arribat també per altres entitats, que treballen directament, alguna disfunció que sí que ens agradaria que es treballés, eh? Per les dificultats aquelles que comentàvem abans. No és el mateix acollir un nen amb 7 anys que amb 3. Amb 3, a més, trobaríem més famílies acollidores, i amb 7 anys en trobarem menys i, a més, serà més difícil. I a més, la reconstrucció d'aquest infant serà més complexa.

El senyor Pere Bosch preguntava per la situació de les entitats, com estan. Bé, nosaltres no som una entitat que presta serveis. Nosaltres som una entitat que ens fem costat l'un a l'altre, sense necessitat de tenir, diguem-ne, prestacions determinades. I entenem que el servei ens l'ha de donar l'administració. Per tant, el que fem és de portaveu, si em permeten l'expressió, de Pepito grillo per dir: «Escolti'm, vostès ens han d'ajudar amb això o amb allò altre.» Per tant, diguem-ne, la nostra salut, com que és una cosa més anímica que no pas econòmica, està bé. I ja que hi ha el secretari de famílies, ens aniria bé qualsevol altre recurs, que segur que funcionaria molt millor, però potser demanaríem moltes més coses a l'administració, llavors, i llavors..., a veure com estaríem.

Sobre el futur de les polítiques familiars, si em permet, em pensaré una mica la resposta perquè em sembla que és molt complexa.

I dels majors de 18 anys, i amb això estem molt preocupats, eh? Dels majors de 18 anys. Actualment el suport que hi ha és un programa del pla de majors, o ara no sé ben bé quin era el nom, que s'ajuda econòmicament als infants que arriben als 18 anys, fins al 28 anys se'ls dona una prestació econòmica, de la llei de prestacions econòmiques. Creiem que està molt bé, sobretot pels infants que surten del centre, no?, diguem-ne, estic... I es fa tot un pla de treball a aquesta edat per recollir-los en pisos tutelats, i tot aquest tipus de serveis que l'administració ofereix. I creiem que està bé, però quan arriben a una família acollidora als 18 anys, clar, ens hem trobat casos que, d'entrada, aquell noi de 18, o aquella persona de 18 anys, o aquell major, no?, ja no forma part de la unitat familiar.

Per tant, si fóssim una família nombrosa i fins als 25 anys es consideraria, als 18 anys no es considera dintre de la unitat familiar o monoparental o de qualsevol situació. I de l'altra és que assignar recursos a aquest noi de 18 anys només depèn de com s'hagi arribat a l'adolescència tardana, no? Diguem-ne, sabem que l'adolescència potser dura fins als 17-18, i potser més enllà en determinats casos. En aquests casos que és molt remoguda ens provoca una situació una mica complexa. Tenim un noi de 18 anys a casa amb recursos, zero recursos per la família acollidora, si anés amb un altre tipus de servei tindria un pis tutelat, però per la família acollidora, diguem-ne, els recursos són zero. I es produeixen situacions de fricció, no molt clarificades entre la família acollidora i l'infant de 18 anys.

Per tant, nosaltres creiem, sense tampoc proposar coses molt concretes, però sí creiem que aquí s'hauria de tenir en compte aquesta situació, eh?, quan l'infant arriba als 18 anys, el que s'està fent fins ara en determinats casos, per famílies de les nostres associacions, no semblen molt d'això.

I..., sí, acceleraré una mica. I bé... Potser comentar, bé, sobre les visites sobre la família biològica em semblava prou...

Fitxer 14

... molt rellevant, bé, aquestes visites es produeixen entre l'infant tutelat i la família d'origen, eh?, i el que algunes vegades són molt positives, eh?, no volem

generalitzar perquè creiem que cada cas particular té el seu..., però sí que en alguns casos és complex, i en alguns casos hi ha expectatives irrealistes de retorn, eh?: el dia que tornis, ja viuràs amb mi..., i tot plegat, i això mai passa, moltes vegades. I per tant, no volíem descriure-ho com un problema, però sí com una complexitat, eh? No és fàcil, eh?, quan l'infant torna d'una visita amb la família d'origen a casa ens ho agafem amb tranquil·litat, eh?.

Llavors, volia..., no voldria generalitzar perquè hi ha molts tipus de visites, visites que estan ben enteses, visites que no estan ben enteses, visites que no tenen sentit, això també ho podem dir, però diguem-ne, la situació se'ns complica, eh?, i bé, hi ha situacions concretes molt dures en aquest sentit, i si de cas ja acabo. Si queda alguna cosa concreta, ja els contestaré, o com que tenim contacte sovint, doncs no hi ha cap problema.

Moltes gràcies i disculpeu el torn tan llarg.

La presidenta

Gràcies. Tindria la paraula la senyora Elisabet Vendrell, que li demanàrem, malgrat que no li posem temps, la major brevetat en la resposta.

Elisabet Vendrell Aubach

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Seré molt breu. Penso que puc resumir, potser quedarà alguna pregunta molt concreta, si voleu en parlem després o quan vulgueu, estic a la vostra disposició.

I penso que d'una manera molt general podria resumir dient que, avui per avui, creiem que a Catalunya no hi ha mala intencionalitat quan es produeixen actituds o situacions de discriminació als nostres fills i filles, els nens i nenes que tenen mares lesbianes, gais o transsexuals, sinó que creiem que hi ha encara, avui, un desconeixement important de la realitat familiar d'aquests infants. I és aquest desconeixement però no per mala intenció, insisteixo eh?, el que provoca situacions de discriminació.

Algunes són..., bé, les passes, tal qual, l'altre dia mateix –i per això ho deia allò de l'escola, eh?–, el meu fill petit va a una escola que està molt conscienciada, que treballem molt amb ells. Estem també..., formem part com aquell qui diu del claustre, perquè intentes que l'escola conegui la teva situació familiar. Arriba una

noia, alumna en pràctiques, que per tant se suposa que surt de la universitat, i els fa fer un treball als nanos, i el meu nen ve amb una fitxa amb una nota de la mestra tutora demanant-nos disculpes: que aquesta noia..., que no m'ho ha ensenyat abans..., que no ho he vist... Clar, però és que no és culpa de la mestra tutora, aquesta noia surt de la universitat.

Per tant, nosaltres què creiem que encara falta al nostre país? Doncs que aquesta visibilitat, que aquesta presència de la diversitat familiar que existeix al nostre país, estigui a les aules, no només a l'escola. Que les mestres s'ho prenen amb molt d'interès personal, sinó que estigui a les aules a la universitat, i per tant, que aquesta diversitat estigui inclosa en els currículums, no només de l'escola de primària i secundària o d'infantil, sinó que en els currículums universitaris, que estigui present en la formació de formadors de tots els àmbits, dels diferents col·legis professionals, i aquí entrariem doncs en el tema de psicòlegs, o de treballadors socials, que intervenen en processos d'adopció.

No creiem que hi ha mala intencionalitat, però encara hi ha desconeixement, que les nostres són famílies tan normals, o tan avorrides com poden ser-ho qualsevol altra, i que per tant, se'ns pot avaluar doncs amb la mateixa tranquil·litat. Formació de formadors en l'àmbit del lleure, importantíssim. Quin infant avui, al nostre país no va al cau, no va a l'esplai, o no fa unes extraescolars, no? A l'escola, a la universitat ja ho he dit.

Per tant, ens falten materials educatius que recullin aquesta realitat, i aquests materials educatius doncs són a l'escola, evidentment, però són també en els currículums universitaris i en l'àmbit del lleure, de la difusió. I bé, nosaltres com a associació doncs intentem, i aquest segon documental que hem produït és un altre intent, de donar una eina a la societat, s'està intentant fer-ne una difusió important, està començant a tenir èxit, i això que l'acabem d'estrenar, ja us dic, el vint-i-cinc de març, a Barcelona –pels qui hi vau ser– Bé, eines, ens falten doncs materials, val? I ja està, perquè m'ho havia posat i ara veig que ho repeteixo, inclús allò de la diversitat familiar en els currículums.

Ja estic (*l'oradora riu.*) Gràcies. Bé, i a la vostra disposició, evidentment, per tot allò que no he respost, eh?.

La presidenta

Moltes gràcies als tres representants de les entitats, de la mateixa manera que aquesta comissió està a la seva disposició per a qualsevol qüestió que sigui del seu interès, i sobretot agrair doncs les aportacions que ens han fet, aquesta lectura des de la seva pròpia realitat de com estan vivint, en aquests moments, doncs les diverses famílies. Jo crec que aquí ha quedat una qüestió molt clara. No hi ha una família, que hi ha famílies, famílies diverses, famílies diferents, totes ells doncs evidentment amb unes necessitats molt específiques però globals alhora, i és cap aquí cap on hem de treballar, que aquest reconeixement, aquesta diversitat familiar es pugui viure des de la màxima normalitat arreu, des de l'escola inclusiva però també des de qualsevol prestació de servei públic perquè hem parlat d'escola, però a vegades aquesta realitat o aquesta manca de reconeixement a la diversitat doncs en altra prestació de serveis públics doncs no es fa prou visible o no es fa de manera prou correcta.

Per tant, gràcies per les aportacions, i insisteixo que de la mateixa manera que vostès s'han posat a la nostra disponibilitat, aquesta comissió està a la seva disponibilitat.

S'aixeca la sessió a dos quarts i deu minuts de vuit del vespre.